CENTRUM VITÆ

Pro Novitiis ad S. Mathiam

EUCHARISTICUS ORBIS.

Id est:

DEVOTUS SANCTISSIMI SACRAMENTI CULTUS,

In variis Instructionibus & Affectibus

Christianæ Pietati

PROPOSITUS.

PERMISSU SUPERIORUM

CALISSII

Typis S. R. M. Colleg: Soc: JES

Anno Domini 1727.

AVITUM DECUS

ILLUSTRISSIMÆ
Domûs
SAPIEHANÆ

Sunt in honore SAGITTÆ *Ovid:*
Existit clara SAGITTA. *Cicero.*
Non metas rerum nec tempora po-
(no. *Virg*
Armavit Fama SAGITTAM *Claud*

ILLVSTRISSIMO
DOMINO,
D. PAULO
SAPIEHA
COMITI
In Wieluń, Kozmin & Rawicz
CAPITANEO
Sokołovienſi &c: &c.

VT *lucem aſpexiſſet, Te ſibi pro ſole vendicavit* Euchariſticus Orbis JUVENUM LECTISSIME. *Nec poterat illuſtrius prodiſſe in publicum, quàm dum ab JLLUSTRISSIMO TUO* NO-

NOMINE, radium derivavit ad diem. Quid enim in Te non ad pompam Syderum, lucemq; igne Numine accensam? prima vitæ Tuæ aurora est, quam explicas à vultu, & jam illis superum æstibus incalescis ad gloriam, quos vix soles excitant ad meridiem provecti. Matura scilicet etiam in Te Juvene pietas, annosa virtus in Puero, & grandæva in imbelli ætate Indoles. Idest cum vix Puerum æquasses, jam ad illam ingentium molem surrexisti à teneris, cui vix grandior magnitudo suffecerit, quod non annis distingvas ætatem, sed pulchris animi dotibus; non vitam per horas computes, sed per canas suâ maturitate virtutes. Solis imitatus parelia, qui meridiem accendit, etiam dum infans est, & per augem lucis serenissimæ tanquam per gradus progreditur ad diem. Quàm pulchrum hoc tibi! vix extra prætextam abijsse & Joves decrepitos, togatos Catones, grandæva mente prætergredi; vix noctibus infantiæ emersisse, & ad illam

animi

animi Majeſtatem ſerenare frontem, quam vix adulti ſoles explicant pro meridie. Utiq; non extra hoc virtutis Tuæ ſudum, Karnkovij Agnus multum Te Sydere illuſtrior. Auges ſcilicet in Caliſſienſibus Lycæis præcelſæ mentis ſerenô, nitorem ſcientijs, & ingenui vultûs, canitie maturiores reddis ludos literarios. Planè dixerim Caput Tuum Jovis verticem eſſe, quod pluſquam ſemideam Majeſtatem auguſtô referas ſuperciliô, & jam dum inter minora ſtudia; teneriorem adhuc concipis Minervam. Aut Appollinei Imperij cuſtodem flammam face mentis ingenuæ excitare, quòd primas etiam ſcintillas ingenij eruditô nûtrias laurearum autumnô, dum cæteris palmam præripis. Niſi potius ſolem repingas à ſacrata Palladi fronte, quod è profundo Eruditionis, quo doctæ vehuntur Claſſes velut ex oceano cum Phæbo eluctteris ad ſublimia; & ita perſpicaciore mentis radio Atticis colludas noctibus, ut diem Orbi erudito invehas maturiſſimam.

Et ſub hoc Virtutis Eruditioniſq; Tuæ Sereno Sol Juſtitiæ nube ſpecierum velatus, diem ſuo accendit cultui. Sub tàm grandæva indole, cana nive adſperſa Ceres Euchariſtica ſuæ gloriæ colligit autumnum. Nec certè pulchriùs coli poterat Frumentum Electorum, quàm ſub SAPIEHARUM *Nomine, cui morum maturitas & pietas in flore erga ſuperos. Vobiſcum ſcilicet naſci, vobiſcum adoleſcere viſus eſt: nunquam infans in vobis Amor Euchariſtici DEI, adeò ut vix non à cunabulis obligatam Numini mentem efferatis pro faſcijs. Planè fidem facitis Promethei fabulis, quibus pro anima fuerat detractîs Cœlo ignibûs manes luteos inflammaſſe. Idem enim vobis eſt vivere quod Superum amoribus toto pectore incaleſcere. Nec tamen quam hauſiſtis cum vita, cum vita quoq; extingvitis, Numinum reverentiam. Illuſtris eſt etiam inter ſepulchrales, umbras Veſtra in Euchariſticum DEUM Religio, & inter emortuos cineres viva Pietatis flamma. Viſus utiq;*

poſt

post vitam jam fatis in sepultam ILLUSTRISSIMUS *Proavus Tuus* JOANNES PAULUS SAPIEHA *Dux Exercituum M. D. L. Palatinus Vilnensis &c: Acclini fronte, flexô poplite, profundâ reverentiâ, aris conclusa Numina venerari, quasi non ita Viro avaræ funerum Parcæ, rapuissent vitam, ut gratias quas* JOANNES *funderet ad altaria, exclusisset à corde. Non ita mortes fatali nocte tumulassent diem, ut etiam flammas pectoris extinxissent. Umbrasne igitur timeat sub Vestro Nomine Eucharistici Numinis cultus, quibus etiam ferales Cymmeriæ sanctimoniâ illustres sunt? illam prodibit in lucem, quam soles optassent pro radio, dum meridiem à vultu excitant. Ast si tantum jam lucis collegimis vel ex ipso vitæ Tuæ mane illisq; ignibus quibus ad aras incalescis, ut diem Eucharisticus Orbis viveret Serenissimam? Quid si multo sole illustrem Majorum Tuorum, idest Tui Nominis Majestatem, evolvat dictio? quanto titulorum meridie! quanto triumphorum Sereno! quanta syderum pon pa*

in lu-

in lucem prodibit publicam? ac ſi Cælum ſuppleret Orbi Lechico ILLUSTRISSIMA DOMUS *Tua: aut Soles educat in Marte defixos, aut primæ magnitudinis ſydera in ortu etiam trabeata. Ideſt nec manus è faſtigio evolvitis niſi ad laureas, nec à cunis attollitis lacertos, niſi ad purpuras. Et ut quædā inquilini Honoris eſtis Regia, ſic fæcūda Heroum Patria. Velut Cadmæa ſemēte ſurgeret à cunis gens* ILLUSTRISSIMA, *tota inter clypeatas ſegetes ad Triūphorum autumnum ſtetit in Campo Bellico Chalybæa, velut è Bellonæ ſinu cecidiſſet ad faſcias, prius Heroum imbibit animum quàm par eſſet materno uteri ſugendo. Adeò ut quotquot Majores Tuos Orbis numerat, tot juratas Gradivo animas, recenſeat per laureas; tot explorata triumphis pectora proferat ad gloriam. Quod nec in cunas proſilijſſe poterant Heroes animi, niſi magna acie in hoſtiles cuneos involaſſent, cum Aquilis. Quòd verò Triumphorum altum tenuerint? minimè licet proſequi dictione. Fatigaretur nempe ſtylus ſi ſingulis gloriæ paſſibus inſiſteret, quos trita*

Bellis

Bellis Heroum Domûs Vestræ ætas, per magnanimos invictæ mentis impetus, arenæ impresserat. Unum præterire non possumus Poloni scilicet Martis Gloriam, Animam Triumphorum, Alcidem Lechicum ILLUSTRISSIMUM PARENTEM TUUM. *Superi boni! quantus hic Vir in armis! Hôc Gradivô pugnassent Joves si iterum Gigantem in caput ferirent audaciâ! Hoc Heròë instruxisset aciem Alexander, si denuò vastiores Orbe triumphos innovaret. Nec enim parvô compendiô leguntur laureæ, quas ense victore messuit, quoties in campo bellico fixisset plantam, quòd ut uberiore se se explicuissent autumno, illas sudor e Martio aluerit, quē animus incalescens ad Heroica, excitavit à pectore. Veluti namq; non degener à suo Nomine* JOANNES *Aquila foret, illic aciem direxit, ubi Mars Polonus ardorem bellicum intendisset. Nec sibi poterat ab his Gradivi æstibus temperasse Heros animus, non prius fusus hostis cruor totô Oceano inundasset. Ebbi indolem imitatus, qui vix Syrios ardores cohibet, postquam rubro Mari innave-*

tave-

taverit. Sed quid ego immensum Triumphorum, brevi concludo margine? quid frontem milleno instructam marte in faciem transfero angustioris paginæ? quid ensem tabo ebrium? quid clades hostium, quid memoro victorias? Innatū est SAGITTÆ SAPIEHANÆ *non nisi in vulnus hostium ferri, & ibi metas gloriæ ponere, ubi vitæ limites, adverso Marti, stylô ferreô præscribitis. O! quantæ per hæc incisa leguntur victoriæ! quanti triumphorum characteres! non uno folio laurus floruerunt, ut in se victorias transtulissent, quas per delectos hostium cuneos, immortalitati exarastis. Ita nec legi possunt invictæ animæ, nisi inter triumphos, nec audiri, nisi per classica. Quanquam non ita sese à fascijs Marti obligavit Heros Prosapia, ut illam sibi tituli non raperent, & trabeatæ Fortunæ filo, Honor innexuisset Purpuris. Non ita vibravit ensem ad vulnera, ut lacerto Senatores excussisset murices. Ut nullos soles vixerat, quibus ab ardore bellico temperasset sangvis bulliens ad ingentia; Sic nullos dies viderat, quibus ab-*

illustris-

illuſtri titulorum ſereno ad obſcurioris Fortunæ noctes declinaſſet. Utiq; nullus Honor fuerat, quem ad Veſtræ dignitatis diem non vocaſſetis, an potius qui ſe vobis ſponte non obtruſiſſet, ut illuſtrior redderetur. Ultrò ſe Vobis ingerebant tituli, poſtulabant Heròés dexteras Ducum Clavæ, Mareſchallorum Scipiones. Atlantes lacertos (fulcra labentis Patriæ dixiſſe debueram.) ſibi grandiores Purpuræ vendicabant: pectus intaminati candoris Regiam, aurea Principum vellera occupârunt. Sublimiuſq; ab alto Veſtri Capitis ſeſe Infulæ attollebant, quòd Celſiſſimarum etiam dignitatum fueritis Eminentia, & pulcher Honoris Honor. Ita ſemper titulorum altũ tenuit SAGITTA SAPIEHANA, *& mens nata ad ingentia, nonniſi ad ſumma collimavit. Non punctum honoris ſed ampliorem orbe Nominis Majeſtatem, ſibi pro Centro ſtatuens. Et inde eſt quod ſe Veſtræ Domui à cunis ſtatim pro faſcijs, Principum Teniæ, innexuerint, pulchro Cognati generis vinculo adſtrinxerint honores purpurati, quod geſtirent Veſtri Sã-*

gvinis

gvinis alto, se esse Consangvineos. Utiq; affinia sunt Vobis Nomina, quotquot Polonus Orbis reputat pro Summis; quæ dum intrà generis Vestri fastigia recensetis, estis ingentium Corona. Et hæc sunt Domus TUÆ *decora, hæc Nominis amplitudo, hæc alti Sangvinis Eminentia. Hic diffusi intra venas cruoris, quo stillant murices, Oceanus, à quo in cunas defluxisti. Hic Titulorum, illustriũ facinorum, præclarèq; gestorum meridies, à quo radium derivasti ad vitam. Hic ductus* SAGITTÆ SAPIEHANÆ *per sublimia, qu[i] in hoc etiam tenerioris ætatis decursu, pr[o]moves ad ingentia. Cui dum* CENTRUM VITÆ *pro meta sistimus, in hoc votis & affectibus collimamus, ut immortali* ILLUSTRISSIMÆ *Domus Tuæ famâ vivas perenniter.*

Ita precatur
Fundatoriæ Domui
SAPIEHANÆ
& *TUO ILLUSTRISSMO NOMIN[I]*
Devinctissimu[m]
Collegium Calissien[se]
Societatis JES[U]

Ad Lectorem.

GRatam ac perutilem hanc operam eſſe judicabis *Lector benevole*, ſi finem operis hujus ſpectaveris. *Cultum* tibi defert *Agni Euchariſtici* Libellus hic, verum coleris & tu, ſi dignè, piè ac immaculato corde eundem frequentaveris. Nihil enim gratiùs Divino cordi præſtare poteris, quam ut DEUM eâ Reverentia reverearis, quâ dignus eſt: eô cultu proſequaris, quô coli cupit DEUS: eô amore ames, quô te ſibi infinitis planè obligavit beneficiis. Quod ut perfectiùs præſtes, animum inſtruas, quâ id ratione proſequi poſſis. Regulæ quædam tibi proponuntur, quibus modis ritè tum Confeſſionem abſolvere, tum Men-

ſam Euchariſticam frequentare, a[...] Indulgentias, quæ certis diebus Communioni Sacramentali ſunt annexæ conſequi poſſis. Incumbet tibi Regulas has præſertim de Confeſſio[...] revolvere, memoriæquè manda[...] ut ſic inſtructus ſaluti tuæ ſecurè provideas: fieri enim ſolet, ut quandoq[...] ſine gravi noxa Sacrum Pœnitenti[...] aggrediaris Tribunal, cum ea ver[...] recedas abillo, quando id omittis quod omnino præſtare debes. Proinde ne gratiâ DEI abutaris, diligenter utere operâ hâc, ut conſequari[...]

Centrum vitæ, DEUM T.O.M. & vivas. hic finis operis hujus ſit.

Vale.

INSTRUCTIO
Pro
Sacramento Pænitentiæ

1. *Quid, & quam utile ſit hoc Sacramentum?*

PÆnitentiæ Sacramentum eſt, in quo Sacerdotalis abſolutio à peccatis, quæ deteſtatus, riteque confeſſus quis fuerit, impenditur. *Trident. Seſſ. 14. cap. 1. & Seſſ. 6. cap. 14.*

Et per hoc Sacramentum non ſolùm remittuntur peccata, ſed gratia inſuper peculiaris (quæ ſummus animæ Theſaurus eſt, & ſemen æternæ gloriæ) confertur. Ex quo patet, quam utilis ſit crebra confeſſio.

2 *Quid requiratur ad hoc Sacramentũ?*

Tria ſunt, quæ ad hoc Sacramentum

 requi-

requiruntur: CONTRITIO, CONFE-SSIO, & SATISFACTIO *Audi S. Chry*
Sermon. de Pænitent. Contritio sit i
corde, in ore Confessio, in opere tot
humilitas; ut quibus modis DEU
offendimus (offendimus autem cor
de, ore, & opere) iisdem reconcilie
mur DEO; corde quidem per Con
tritionem, ore per Confessionem
opere per satisfactionem.

3. *Quid sit* CONTRITIO.

Alia est Contritio perfecta, *alia* im
perfecta, *quæ dicitur* Attritio. Con
tritio perfecta est Filialis dolor & de
testatio peccati, proficiscens ex mo
tivo sinceri amoris erga DEum offen
sum. Contritio imperfecta, *seu* Attri
tio est dolor de peccato quodammo
do servilis, ex timore scilicet gehe
næ promeritæ, aut Cæli amissi, v
ob fœditatem peccati. *Quantùm au*
tem Filius præstat servo, tantùm Con
tritio Attritioni.

4 *Quæ*

4. *Quæ sit vis* CONTRITIONIS?

Contritio perfecta *semper justificat etiam sine Sacramento, unde si quando non est copia Confessarii, etiam sine Confessione salvari possumus per solam* perfectam Contritionem, *quæ tamen semper includit votum, seu desiderium omnia peccata confitendi, ad quod explendum datâ occasione obligamur. Utile est assvescere eliciendæ sæpius Contritioni.* 1. *Ut ne morte inopinata obruti, æternùm damnemur.* 2. *Ut bonorum operum nostrorum, semper habeamus optatum fructum; illa enim mortua sunt, nobisque ad augmentum æternæ salutis non prosunt, quamdiu sùmus extra gratiam Dei. Ideo tamen non sunt omittenda bona opera in statu peccati mortalis: sed tunc vel maximè illa exercenda sunt, ne prorsus nos DEUS abjiciat, & impletâ scelerum nostrorum mensurâ (quam aliis arctam, aliis amplam indulget) æternùm damnet. Movetur præterea Deus*

bonis operibus peccatoris, ut illi det gratiam pœnitentiæ & ſeriæ converſionis, & à gravioribus malis eundem liberet. Nonne vidiſti (*ait Dominus ad Eliam 3. Reg. 21. 29.*) Humiliatum Achab coram me, (*graviſſimum hic Rex furtum & homicidium, cum ſcandalo totius populi commiſerat*) quia igitur humiliatus eſt mei cauſa, operuit *enim* cilicio carnem ſuam, jejunavitque & dormivit in ſacco, & ambulavit demiſſo capite (*Ibid. verſ.*) *27.* non inducam malum in diebus ejus, &c.

5. *Quomodo eliciatur CONTRITIO?*

Poteſt illa vel unicô ſuſpiriô. cum, vel ſine verbis elici, v. g. Amo te DEUS Summum Bonum meum ſuper omnia, ideoque ex animo doleo, quod Te unquam offenderim, propono ſeriam emendationem, confeſſionem & ſatisfactionem, &c. *Sed ad affectum interiorem DEUS potiſſimùm attendit.* Peccavi Domine *ait David reus adulterii,*

2. Reg. 12.13. Et ſtatim audivit à Nathan Propheta: Dominus quoque tranſtulit peccatum tuum. *Utique Amorem DEI offenſi, propoſitum emendationis & ſatisfactionis David animô perfectiſſimè conceperat, etſi illa verbis non expreſſerit Proinde qui voluerit* Contritionem perfectam *elicere, non tam de verbis, quam* aſſectu *veri* amoris & doloris *ſit ſollicitus.*

6. Non eſt fidendum elicitæ CONTRITIONI neglectâ emendatione.

Qui liberè præſumeret peccare, illâ fiduciâ fretus, quòd poſt commiſſum ſcelus, & in vitæ periculo conſtitutus, velit elicere actum Contritionis, Deo illudere & quodammodo inſultare videretur, & qua ratione is ſingularem illam gratiam Dei, quæ ad Contritionem eliciendam requiritur, ſperare poteſt? Nolite errare (*ait Apoſt: Gal. 6.7.*) Deus non irridetur.

7. Quantùm valeat ATTRITIO!

Non poteſt quidem Attritio (*uti dictum eſt de* Contritione) *nos in peccato mortali exiſtentes, DEo ſine Confeſſione Sacramentali conciliare: cum hac tamen conjuncta, ad id præſtandum ſufficit. Quæ doctrina conformis eſt Concil: Triden: loc: cit: Quòd idem docet, dolorem hunc neceſſarium nos ſuſcitare, conſiderando peccatorum fœditatem, magnitudinem, ſummam DEI offenſi Bonitatem, gratiam illius, cæteraq; bona æterna, & inæſtimabilia amiſſa &c.* Cogitabo pro peccato meo, *ait David Pſal. 37. 19.*

8. Qualis ſit Confeſſio, quæ fit ſine vera Contritione aut Attritione?

Talis Confeſſio (*inquit S. Bernard. Serm. 16. in Cant.*) non ſolum veniam non meretur, ſed & provocat iram. *Proindeq; melius omitteretur. Quidam tantùm ſolliciti ſunt, ut omnia peccata ſua recenſeant Sacerdoti, de ſincero dolore, firmoque emendationis propoſito*

non magnoperè laborant, cum tamen hæc posterior, æquè necessaria, & essentialis pars Confessionis sit, quam peccatorum enumeratio. Audi eundem S. Bernard. l. cit: Nunquid profuit Sauli, quod ad increpationem Samuelis peccasse confessus est? culpabilis procul dubio, fuit illa Confessio, quæ culpam non delevit, *ob defectum videlicet Cordis Contriti & humiliati. S. Aug. Serm. 7. de temp. init:* Pænitentiam certam non facit, nisi odium peccati & amor DEI. *Idem lib. de vera & falsa pænit: post init.* Salvatur peccator, quia dolet: liberatur, quia pænitet.

9. An præsumi possit, sufficientem illos dolorē elicere de peccatis, qui ferè semper cum iisdem mortalibus peccatis ad Confessionem redeunt?

Respondet S. Aug. Ser. 7. de temp. init. Multi assiduè se dicunt esse peccatores, & tamen adhuc illos delectat peccare. Professio est, non emendatio

accusatur anima, non sanatur, pronuntiatur offensa, non tollitur, &c

Huic consentit S. Gregor. hom. 34. in Evang. Pænitentiam agere est, & perpetrata mala plangere, & plangenda non perpetrare; qui sic alia deplorat, ut tamen alia committat, pænitentiam agere aut dissimulat, aut ignorat.

10. Non est peccandum Spe Misericordiæ obtinendæ.

Multi, ut libertati peccati patrocinentur, extollunt divinam Misericordiam, cujus januam omnibus peccatoribus, omni loco & tempore asserunt patere, &c. Sed hanc ita extollunt, ut justitiam divinam *velint oppressam, infinitâq; DEI Bonitate, in æternam sui perniciem abutantur, dum hâc freti gravissima quæq; peccata repetere non verentur. Considerent illi obsecro, an aliquos in Sacris paginis reperiant, qui per pœnitentiam DEO reconciliati, postmodum fuerint in priora scelera relabsi!* Num *David, Achab,*

chab, Manaſſes, Magdalena, Petrus, Latro, Paulus, &c. Poſt Converſionem in ſuam priſtina peccata repetiverunt? His tamen exemplis, Divinæ Miſericordiæ abundantiam demonſtramus. Rectè proinde Siracides monet Eccl. 56. Ne dicas: Miſeratio Domini magna eſt, multitudinis peccatorum meorum miſerebitur. Miſericordia enim & ira, abillo citò proximant, & in peccatores reſpicit ira illius, *Et Cap. 13. 1.* Fili peccaſti? non adjicias iterum: ſed & de priſtinis deprecare, ut tibi dimittantur.

11. Non eſt differenda pænitentia.

Manaſſis Regis Filium Ammon, ait Clemens lib. 2 Conſt. Cap. 23. ſeſe ad patranda liberè flagitia his verbis animaſſe: Pater meus Manaſſes plurima in Juventute ſua commiſit ſcelera, & poſtquam ſenuit, egit pænitentiam hujus ego veſtigiis inſiſtam, &c. *ſed neq; ætatem Patris (qui regnavit annis 55.)*

nis 55.) neq; gratiam pœnitentiæ obtinuit, secundô enim regni Annô, vix completô, à servis suis interfectus, miserè periit. Non tardes *ait Siracides Eccle: 5.7* converti ad Dominum, & ne differas de die in diem: Subitò enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. *Putasne aliâ tecum viâ DEum processurum? tibiq; minus mali, quam cæteris eventurum? Dicis, cras convertar,* converso tibi indulgentiam DEus promisit, sed crastinum diem tibi nemo promisit. *S. Aug: 59. de verb: Domini. Audi vocem clamantis in Deserto Math: 3. 7.* Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere à ventura ira? facite ergo fructum dignum pœnitentiæ. Nisi *enim* pœnitentiam habueritis (*sc: tempestivè*) omnes similiter peribitis *Luc: 13. 3.* Quid in diem crastinum differs? (*ait S. Ambros: epist: 82.*) cavendum est, ne & illum non teneas, & hodiernum amit-

amittas. Hâc *enim* percutitur animadversione peccator ut moriens obliviscatur sui, qui dum viveret (*sanus*) oblitus est Dei *S. Aug: hom: 41. & 50. Nam* pœnitentia (*ait idem Serm. 57. de de templo in fin.*) quæ ab infirmo petitur, infirma est. Pœnitentia, quæ à moriente petitur, timeo ne ipsa moriatur. Ideo quicunq; invenire vult Misericordiam DEi, Sanus agat pœnitentiam in hoc sæculo, ut sanus esse valeat in futuro.

12. Non illo fine hæc dicta sunt, ut ad desperationem impellamur; sed ut pænitentiam à quâ salus nostra dependet, benè & maturè exercere nitamur.

Nemo unquam quantumlibet gravium & multorum peccatorum reus arbitretur actum esse de salute sua. Si enim impius (*ait Dominus Ezech. 18. v. 21.*) egerit pænitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, & custo-

dierit omnia præcepta meà, & fecerit judicium, & juſtitiam: vitâ vivet & non morietur, omnium iniquitatum ejus quas operatus eſt, non recordabor. *Confirmatur Ibidem Cap. 33 v. 11.* Vivo ego, *dicit Dominus DEUS* Nolo mortem impii, ſed ut convertatur impius à via ſuâ & vivat. Convertimini convertimini à viis veſtris peſſimis, & quare moriemini? impietas impii non nocebit ei inquacunque die converſus fuerit, &c.

De CONFESSIONE.

13. Confeſſio quoq; ſeu manifeſtatio peccatorum ad hoc Sacramentum neceſſaria eſt.

Ut peccator DEO reconcilietur non ſufficit Confeſſio quæ Solo corde *aut* Soli DEO *fit, ſed requiritur etiam Confeſſio* Oris *coram legitimo Sacerdote. In veteri lege hujus Confeſſionis figuram habemus. Præcepit enim Dominus Num. 56.* Vir ſive mulier cum fecerint ex omni-

omnibus peccatis quæ ſolent hominibus accidere, & per negligentiam transgreſſi fuerint mandatum Domini, atque deliquerint, confitebuntur peccatum ſuum. *Tempore Apoſtolorum hujus fuit uſus Act. 19. 18.* Multi credentium veniebant confitentes & annunciantes Actus ſuos. *Urget Confeſſionem Apoſtolus Jacob: in Epiſ. Cap: 5.* Confitemini alterutrum peccata veſtra: Si enim Confiteamur peccata noſtra (*ait dilectus Chriſti diſcipulus S. Joan: 1. 9.*) Fidelis eſt & juſtus (*Deus*) ut remittat nobis peccata Noſtra, & emundet nos ab omni iniquitate. *Accedunt SS. PP.* Si erubeſcat (*verba ſunt S. Hier. in Eccle: Cap: 10.*) ægrotus medico Confiteri, quod ignorat, medicina non curat. *Culpat S. Ambro: (lib: 1. de Pæn: c. 2.) Illos qui ajunt* ſe Domino deferre reverentiam, cui ſoli remittendorum criminum poteſtatem reſervent. Neceſſariò (*inquit S. Ba-*

ſil: in Reg. Breviar:) iis peccata aperiri debent quibus credita eſt Diſpenſatio Myſteriorum DEi. *Accedit S. Aug: Tom: 9. l. de Viſit: infir: c. 23.* ſunt quidam qui ſufficere ſibi ad ſalutem autumant, ſi ſoli DEo, Cui nihil occultum eſt, quem nullius latet Conſcientia, ſua confiteantur crimina: Nolunt enim; aut erubeſcunt, ſive dedignantur oſtendere ſe Sacerdotibus &c. ſed nolo ut iſtâ decipiaris opinione. Cicatricum tuarum arbiter, DEi vice adhibeatur Presbyter, & revela Ei vias tuas *&c.*

14. Qualis debeat eſſe Confeſſio?

1. *HUMILIS. Exemplum ſume* à Magdalena, *ad pedes Chriſti provolutâ*: à Prodigo, *ad pedes ſui Patris proſtrato*; à Publicano, *non audente oculos in Cælum attollere.* Non potuiſſet non placari DEus (*inquit S. Ber: Ser: 16. in Cant:* Cum Saul ad increpationem famulis ſe peccaſſe confeſſus eſt *1. Reg:*

15. 24. Si quæ in ore ſonuit, in corde radiaſſet, humilitas. DEus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam. *Jacob 4. 6.*

2. *SIMPLEX.* Nam peccata excuſare, alleviare, adumbrare *&c.* (*ut docet S. Ber: Ser. 16. in Cant:*) Non Confeſſio eſt, ſed defenſio: Non placat ſed provocat: Genus excuſationis eſt, cum tu argueris, alium incuſare. *Id quod inprimis Parentibus Noſtris Adam & Eva deplorat S. Chriſoſt: in Pſal: 140.* Cum oporteret illos *ſimpliciter* dicere PECCAVIMUS: Adam in Evam confert culpam, & illa rurſus in Diabolum. Atq; ita non ſolùm non confitentur ſed etiam defenſionem comparant &c: vide David nullam excuſationem ad ferentem, quando peccavit, ſed dicentem: PECCAVI DOMINO. Multi (*ait S. Aug. Hom: 12.*) ſic confitentur ut ipſum Sathanam accuſent, quaſi revera traxerit eos, aut violen-

violen-

violentiam fecerit: qui quidem ſvadere & ſollicitare poteſt, cogere omnino non poteſt. *Sit ergo Confeſſio ſimplex* ſui, *non aliorum accuſatio. vitatâ excuſatione, &c:*

3. *BREVIS. Sine hiſtoriis et ambagibus non neceſſarijs iis maxime quibus alij incuſari & infamari poſſent, non ſine periculo committendæ gravis detractionis, tam enim in Confeſſione quiſq; aliorum honori tenetur parcere, quam extra illam.*

4. *CLARA. Vitando verba & modos loquendi æquivocos, dubios, univerſales, &c: ex quibus nihil certi poteſt cognoſci. Non homini ſed DEo (quem nihil poteſt latere) confiteris. Ita proinde recenſe omnia pro ut DEò ſcis eſſe nota &* à *Conſcientia tua dictantur. Hanc Circumſtantiam non obſervant qui vg in Confeſſione dicunt* ſe malas habuiſſe cogitationes *neq; ſignificando, quales eæ fuerint, neq; addendo, an conſenſum iis de-*

derint

derint aut negarint &c: malæ enim cogitationes etiam Sanctos possunt invadere, qui illas repellendo aut supprimendo, non modo non peccant, sed & præmium æternamq; gloriam merentur.

5. *INTEGRA. Ita ut omnia & singula peccata gravia, quorum quis potest recordari pandantur. Non enim sanatur æger qui non omnia lethalia Corporis sui vulnera patefacit chirurgo. Orig: Hom: 3. in Levit:* Cuncta *ait* pronuntianda sunt, quæ egerimus. Si quid in opere, in sermone solo, *v.* intra Cogitationū secreta commiserimus necesse est proferri. &c: *Clarius S. Aug. lib: 2. de visit: Infir: Cap. 5.* Confitere, quæ te remordent flagitia detege specialiter, quæ scis specialia. *Additô numerô peccatorum de quibus scitur vel saltim dubitatur, esse gravia; cum circumstantiis speciem mutantibus* vel. *Notabiliter aggravantibus.*

6. *VERECUNDA. S. Ambr: Lib:*

de

de Cain & Abel Cap. 7. Erubescere debemus & condemnare peccatum quoniam pudore culpa minuitur. ERUBESCENTIA ipsa (*inqvit Aug: lib: de vera & falsa pœnit: C. 10.*) partem habet remissionis. *Et hæc* est Confusio adducens gloriam & gratiam *Eccl: 4. 24.* Est *etiam* Confusio adducens peccatum *contra* quam *Siracides ibidem sic hortatur*: Pro anima tua ne confundaris dicere verum. *S. Chrysostom: Hom: 33. in Ioan*: In peccatis, quæ commisimus, confitendis, neminem vereamur, DEum duntaxat ut decet formidemus. *S. Aug: in Psal: 66.* Times confiteri qui non confitendo esse non potes occultus, damnaberis tacitus, qui posses liberari confessus. *Et lib: 2. de Visit: Inf. Cap. 5.* Heu cur erubescis CONFITERI quod FACERE nequaquam erubuisti, melius est coram uno aliquantulum ruboris tolerare quam in die Judicij coram tot mil-

milibus hominum gravi repulſa denotatum tabeſcere.

7. *FIDELIS: certa ut certa, dubia ut dubia enuntians, aliena verò, ab omni dolo.* Sacerdotes enim *ait S. Ambroſius Epiſ. 3. ad Simp.* non auferunt peccatum ejus, qui in dolo ſe offert, & adhuc in ſtudio delinquendi eſt. *Sit deinde fidelis, ut non diffidat de venia obtinenda S. Ber. Ser. 16. in Cant.* Sit fidelis Confeſſio, ut confitearis in SPE, de indulgentia penitus non diffidens. Judas proditor Domini, Cain Fratricida confeſſi ſunt, & diffiſi ſunt. Nil profuit eis infidelis Confeſſio.

15. Tertia pars Sacramenti Confeſſionis quæ eſt

SATISFACTIO.

Ad Confeſſionem quoq; pertinere ſatisfactionem *hoc eſt expletionem piorum operum vel à Confeſſario injunctorum (quæ* pœnitentiam *vocant) vel ultrò ſuſceptorum. Eccleſiæ Catholicæ do-*

ctrina

ctrina est, vide Trid. Sess. 14. c. 8. contr Novatores qui volunt, culpam à Do mino nunquam remitti quin univerſ etiam pæna condonetur. *Porro Con cilium ibidem oſtendit in fine Cap. citat* Ex hujusmodi noſtris ſatisfactionibu vim meriti & ſatisfactionis Domin Noſtri JESU Chriſti nec obſcurari nec aliqua ex parte imminui. *Imò ai ibidem in medio Cap.* dum ſatisfacien do patimur pro peccatis, Chriſto JE SU (qui pro peccatis noſtris ſatisfe cit, ex quo omnis noſtra ſufficienti eſt) conformes efficimur certiſſimar quoque inde Arrham habentes, quod ſi compatimur, & conglorificabimu Neque verò ita noſtra eſt ſatisfacti hæc, quam pro peccatis noſtris exſol vimus, ut non ſit per Chriſtum JE SUM. Nam qui ex nobis tanquai ex nobis nihil poſſumus: Eô coope rante qui nos confortat, omnia po ſumus. Ita non habet homo und

glorie-

glorietur, ſed omnis gloriatio noſtra in Chriſto eſt, in quo vivimus, in quo movemur, in quo meremur, in quo ſatisfacimus, facientes fructus dignos pœnitentiæ, qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patre. Debent ergo Sacerdotes Domini, quantùm Spiritus & prudentia ſuggeſſerit, pro qualitate criminum, & pœnitentium facultate, ſalutares & convenientes ſatisfactiones iniungere: ne ſi fortè peccatis conniveant, & indulgentias cum pœnitentibus agant, leviſſima quædam opera pro graviſſimis delictis injungendo, alienorum peccatorum participes efficiantur. Habeant autem præ oculis, ut ſatisfactio, quam imponunt non ſit tantùm ad novæ vitæ cuſtodiam, & infirmitatis medicamentum, ſed etiam ad præteritorum peccatorum vindictam, & caſtigationem. Nam claves Sacerdotum

non ad solvendum duntaxat sed & a ligandum concessæ. *Exiguâ pœnâ i hac vita sponte susceptâ gravissimos Purgatorii cruciatus evadimus. Hoc enim tempus gratiæ est, illud rigorosæ justitiæ. S. Aug.* Non sufficit mores in melius commutare, & à factis malis recedere, nisi etiam de his quæ fact sunt satisfiat DEO per pænitententia dolorem, per humilitatis gemitum per contriti cordis sacrificium, cooperantibus elèëmosinis: *S. Hieronymus Epis. 27. ad Eustach:* Affligendum corpus quod multis vacavit deliciis, longus risus perpeti compensandus est fletu, mollia linteamina & serica pretiossima asperitate cilic commutanda.

S. Ambros. ad virg. lapsam c. 9. Q agit pænitentiam, non solum dilue lacrymis debet peccatum suum, se etiam emendationibus factis, operi & tegere delicta superiora. Grand

scelu

scelus grandem necessariam habet satisfactionem. *S. Greg. hom. 34. in Evang.* Qui se illicita meminit commisisse, à quibusdam etiam licitis studeat abstinere, quatenus per hoc Conditori suo satisfaciat. *Etiam satisfacimus, flagella à DEO nobis immissa, humiliter patienterque tolerando.*

INCITAMENTUM ad CONFESSIONEM.

Ex S. Gregor. Nysseno, S. Basilii Magni Fratre germano orat: in eos, qui alios judicant acerbius, ad fin.

Afflictionis tuæ participem & socium sume Sacerdotem, ut Patrem: Quis enim tam falso nominatur Pater, ut tam durô atque adamantinô animô præditus est qui non Filiis mærentibus doleat & gaudentibus lætetur. Sacerdos ita tristatur ob peccata illius, quem propter Religionem habet loco Filii, ut Jacob visâ tunicâ Joseph sanguine consperså: ut David luxit Absalonis interitum: ut Heli Ophnim &

Phineen, qui in acie ceciderant:
Moyſes impium populum, qui reru
novarum ſtudioſus vitulum ſibi co
flaverat: Quamobrem major tibi i
eo fiducia ſit qui te in Chriſto genu
quam illis à quibus corpore procre
tus es. Audacter oſtende illi qu
ſunt recondita. Animi arcana ta
quã in occulta vulnera, medico reteg
ipſe & honoris & valetudinis tuæ r
tionem habebit. Filiorum dedeco
magis moventur Parentes quam ip
Filii. Nam ut Filiorum gloria, ad P
rentes pertinet, ſic etiam deducus
turpitudo. Incertus eſt Fratres te
minus vitæ, diſceſſum è vita dilige
tiâ prævertamus, &c. *Sic pergit n*
adhortari ne Confeſſionem aut hor-
reamus aut differ-
ramus.

INSTRU-

Tabula Peccatorum.

HAnc Tabulam pœnitens diligenter percurrat, & ad Singula se reflectat numquid Contra præcepta DEI, Ecclesiæ, &c. (quæ inferius posita sunt) peccatum sit: seriumq; examen instituat ut circa peccata gravia numerus & circumstantiæ notabiliter aggravantes, aut speciem malitiæ mutantes necessariò explicentur. Nec reticendum est si alios ad flagitia seduxerimus vel scandalum dederimus &c:

COGITATIONES

	Superbis
	Otiosis
Toties ---	Vagis *in oratione*
in hæsi vo-	Impuris
luntariè,	Cupidis
cum consē-	Invidiosis
su cogitati-	Iracundis cum odio
onibus.	Vindicativis
	Suspiciosis cum temerario judicio.

Fraudulentis
Blaſphemis
Hæreticis
Deſperabundis.

VERBA

Otioſa
Iactatoria
Superba
Impudica
Toties --- Irriſoria
cum ſcan- Maledica
dalo vel de- Execratoria
trimento Blaſphema
proximi lo- Detractoria
cutus ſum Contumelioſa
verba. Mendacia cum juramento
Jronica
Fraudulenta
Adulatoria
Seductoria

OPE-

OPERA.

Fui otiosus
Neglexi *ista* --
Pecuniam *inutiliter impēdi*
Orat: *ad quas obligor omiss.*
Concionem *neglexi*
Dies festos *male impendi*
Jejunia *violavi* - - -
Superbus fui *in vestibus*
Toties - -- Avarꝰ & durus in pauperes
peccavi his Impudicus *mecū vel cū alijs*
operibus. Intēperans *in cibo potu &c.*
Segnis *in rebus divinis*
Injuriam feci *talem* - - -
Furatus sum *tantum* - --
Fraudes exercui
Læsi in Corpore vel *honore*
alium
Inobediens fui
Contumax
Seduxi alios
Scandalum dedi
grave - - - tot *alijs.*

PRÆCEPTA DECALOGI.

1. EGo ſum Dominus DEUS tuus: Non habebis Deos alienos coram me. Nec facies tibi ſculptile ut adores illud.

2. Non aſſumes Nomen Domin DEI tui in vanum.

3. Memento ut diem Sabbathi ſanctifices.

4. Honora Patrem tuum & Matrem tuam ut ſis longævus ſupra terram.

5. Non occides.

6. Non mæchaberis.

7. Non furtum facies.

8. Non loqueris contra proximun tuum falſum teſtimonium.

9. Non concupiſces uxorem pro ximi tui.

10. Nec concupiſces domum ne agrum nec &c.

PRÆ-

PRÆCEPTA ECCLESIÆ.

1. STatutos Ecclesiæ festos dies celebrato.

2. Sacrum Missæ officium diebus festis reverenter audito.

3. Indicta certis diebus jejunia & à quibusdam cibis abstinentiam observato.

4. Peccata tua Sacerdoti proprio aut alteri cum ejus facultate singulis annis confitetor.

5. Sacrosanctam Eucharistiam minimùm semel in anno idq; circa festum Paschæ sumito.

PECCATA CAPITALIA.

1. Superbia. 2. Avaritia. 3. Luxuria. 4. Invidia. 5. Gula. 6. Ira. 7. Acedia.

PECCATA In Spiritum S.

1. Præsumptio de Misericordia Dei vel de impunitate peccati. 2. Despe-

ratio. 3. Agnitæ veritatis impugnatio. 6. Fraternæ Charitatis invidentia. 5. Obstinatio. 6. Impænitentia.

Peccata in Cælum clamantia

1. Homicidium voluntarium. 2. Peccatum Sodomiticum. 3. Oppressio pauperum, viduarum atq; pupillorum. 4. Merces operariorum defraudata.

Peccata aliena quæ committuntur.

1. Consilio. 2. Jussione. 3. Consensu. 4. Irritatione. 5. Laudatione. 6. Reticentiâ. 7. Conniventiâ. 8. Rei alienæ participatione. 9. Alieni peccati defensione.

Remedia generalia contra omnia peccata.

1. FRequens & accurata Confessio apud eundem Confessarium pi- usq; Sacræ Eucharistiæ usus. 2. Quotidianum Conscientiæ examen

servensq;

fervensq; in hoc & per diem Contritionis exercitium. 3. Fuga otij Occasionum & societatum quibus ad peccandum induci solemus. 4. Custodia externorum sensuum maximè oculorum, lingvæ, manuum, & aurium. 5. Attenta Concionum auditio 6. Quotidiana librorum Spiritualium lectio. 7. Sedula & devota oratio. 8. Memoria præsentiæ Dei, B. Virginis, Angeli Custodis &c: 9: meditatio de vita & maximè de Passione Christi, de morte, judicio, inferno, & cœlesti gloria. 10. Crebra Dei per pias aspirationes invocatio. 11. Corporis afflictio per jejunia, cilicia, disciplinas &c, item elèémosinæ aliaq; charitatis & Misericordiæ opera. 12. Resistentia in principio tentationis.

Affectuosa dispositio pœnitentis ad Confessionem attentè & reflexè peragenda.

1. *Dispertire totum tempus A novissima*

ma Confessione in certa spatia, tum menses, hebdomadas, & dies singulos percurre, qualibus Cogitationibus verbis & operibus usus fueris quibus Te peccatis contaminaveris, quib9 cum Personis, quo loco.

2.° *Postea institue Comparationem inter DEum & teipsum, inter opera ejus & tua.* *Quis peccavit?* ego quoddam phantasma horror & fetor & pene nihilum. Ego fons malitiæ, sentina pravæ concupiscentiæ, ego vermis terræ vilissimus, damnationis æternæ pridem reus, sponsa adultera. *In quem peccavi?* In Deum Creatorem, Summum bonum? amorem infinitum. Peccavi filius in optimum Patrem: servus infidelis in benignissimum Dominum: vilis & abjecta creatura in conditorem Universi. Peccavi in Eum Cui Angeli serviunt, Cui Omnes creaturæ obediunt, illi ego solus fui refractarius. *Quid peccando feci?* Animam meam interemi & ad

infer-

infernum detrusi: Chyrographum meæ fidelitatis conscripsi dæmoni: ex corde meo Angelos exturbavi. Heu! quis unquam crederet ipsum Spiritum Sanctum à me expuli, & libellum repudij dedi DEo. *Cur peccavi?* Ob res caducas & vilissimas propter obscænam voluptatem, pro luto & cinere. Sine metu, sine horrore peccati, in præsentia DEi, ac si unius idoli, quo tempore à DEo conservabar & beneficijs obruebar.

3. *His peractis imaginare tibi SS. Angelos te fugere, contra te instigare ipsam B. Virginem, te ultra pati non posse, SS. Omnes te abominari.*

4. *Insuper concipe affectum adhuc majoris timoris, quia ipse DEus te detestatur, ac iratus præcipit ne coram illo ultra compareas, ne ipsius Creatura amplius dicaris.*

5. *Deinde convertere ad Cor tuum, illudq; de duritia sua increpa, quod nihil*

hil tot Conſiderationibus emolliatur. Invoca contra illud in teſtimonium Cœlum, terram, elementa, & Creaturas omnes ſicq; coram illis conquerere, cor tibi eſſe lapideum.

6. *Poſt hæc tunde pectus tuum, perſeverans in oratione, & compunctione, brachia in modum Crucis componens, imaginem Crucifixi intuere.*

7. *Ad extremum humi proſtratus cum gemitu Cordis plora clamans;* o Domine pietatem, lacrymas, Contritionem, Miſericordiam, & veniam humiliter efflagito qui veniam Publicanis, meretricibus, latronibus, prædonibus, non denegaſti. Ne patiaris me diutius præ Contritionis deſiderio langvere aut interire. Premunt Cor meũ mala, quæ non ſum verecundatus facere in facie Cæli. Video ah me! averſum tui mi DEUS irati vultũ heu! quis me liberabit a perditione mala hac? quis placabit vidi diem DE-

um

um? plorans plorabit anima mea, gemēs sub pōdere peccatorum. Quid tamē faciam o Pater, ego rebellis ac prodigꝯ Filius, Patri recalcitravi, Domino non serviui, Creatorē non agnovi imo offendi, Cœlo excidi, terra sub ingrato pōdere meo gemit, expecto donec me dehiscat infernus. Ah! damnū Filii ego titulū prorsus deperdidi, sed an tu Patris? Tu tamen Pater es, qui facis oriri solem super bonos & malos, aperi igitur piissime Pater, aperi neminem despiciētes oculos Tuos, vide indignū quidem visu, tamē filium ad Teo Pater recurrentem, audi confitētem: Peccavi coram Cœlo & terra & Te Pater! non amplius tamen non amplius, malo millies mori, quam Te offendere, hic sit terminus delictorum meorum.

Actus Cōtritionis ex Doctrina Conc: Trid:

SAnctissima TRINITAS DEUS meus, Credo firmissimè, & super omnia, te Deum meum & culpis nostris

offendi, & pœnitentiâ placari, credo, & profiteor remiſſionem peccatorum, & Sacramentum pœnitentiæ ad eandem remiſſionem peccatorum noſtrorum à Domino noſtro JESU Chriſto inſtitutum &c. Credo inquam, propter ſummam illam veracitatem, quâ hæc omnia revelâſti, & per Eccleſiam credenda propoſuiſti.

Timeo equidem à judiciis, ex te revelante, eſſe te Iudicem, Vindicemque peccatorum noſtrorum rigidiſſimum, Juſtiſſimum non ignorans. Tamen & ſumma tua, ac miſericordiſſima in nos bonitas, & promiſſa à te pœnitentibus venia, ſpem mihi facit firmiſſimam per hoc, quod cum gratia tua ſuſcipere intendo, pœnitentiæ Sacramentum, obtinendæ remiſſionis delictorum meorum. O Fons omnis boni, amo te, & oro te, juſtifica me! ſum enim omniū peccatorum maximus.

Dete-

Deteſtor, & execror ex toto corde omnia peccata mea, ſuper omniâ deteſtabilia, doleoque ſummè, ſummam illam, ac infinitam Bonitatem, Perfectionem, Excellentiam, majeſtatem tuam à me offenſam, quàm amo nunc, & appretio ſúper omnia, propter illam metipſam, peto humillimè veniam, firmiſſimèque propono, gratia tua adjuvante, non te unquam ampliùs offendere, qui omni noſtro amore cultô, obſequiô digniſſimus es: quia DEUS es, quia id es, quod es.

Alii Actus

HEu mihi! heu millies dicam peccavi! ſuper numerum arenæ maris multiplicatæ ſunt iniquitates meæ! Non eſt peccatum ſupra peccatum meum! Non eſt iniquitas ſuper iniquitatem meam! indignus ſum Miſerationibus tuis Domine, ſed Miſericordia tua ſuperat malitiam meam. O Pater Miſericordiarum patienti-

am habe in me & omnia reddam tibi; non de meo, ſed de pretio Sangvinis Filii Tui. O Dulcis JESU, quia Te amo, deteſtor omnia peccata mea ſupra quidquid deteſtabile & execrabile eſt. Et ſi poſſem de illis infinitè dolere, ſemper dolerem. O DEus ſumma bonitas omnium Creaturarum, Tuoq; ipſius amore infinitè digna, doleo quòd tam impudenter Te offenderim: Doleo, non quia timeo ſed quia amo. Si ſangvine meo fieri poſſet ut non ſis offenſus; ecce me, diſcerpe me, paratum cor meum: ſi tormentis inferorum deleri poſſit, ecce me: Nullum eſt quod non merui; nullum quod amore tui non præeligo peccato, quod tantopere odiſti. O ſi omnes præteritos dies, horas, momenta, pro maxima Tua gloria impendiſſem mi Deus! O ſi ex corde perfecto tibi toto vitæ meæ tempore ſerviiſſem, te intenſiſſime amaſſem!

Appre-

o pretiosum tempus non amplius rediturum! *His peractis Omnibus. Perge cum omni compunctione ad pedes Confessarij acceptaq; benedictione, recita:* Confiteor &c: *usq; ad* mea culpa *exclusivè, tunc indicato tempore ultimæ Confessionis & an iniunctam pœnitentiam expleveris peccata tua recense iuxta instructionem: deinde his verbis concludes:* mea culpa *usq; ad finem. Pœnitentiam & admonitionem quam Confessarius dederit demisso animo excipe, doloremq; pijs affectibus, sine tamen strepitu excita.*

Actus post Confessionem.

SIt tibi Domine obsecro, meritis Beatæ semper Virginis Genitricis tuæ Mariæ, & Omnium Sanctorum grata & accepta ista Confessio mea: Et quidquid mihi defuit nunc & aliàs de sufficientia contritionis, de puritate & in tegritate Confessionis suppleat pietas & Misericordia Tua: &

secun-

fecundum illam digneris me habere pleniùs & perfectiùs abfolutum in Cœlo. Qui vivis & regnas &c:

Actus poſt Confeſſionem.

O DEUS meus Mifericordia mea! quis fum ego homo mifer & miferabilis ut memor fit mei, imo vermis fum ego & non homo, omnium malitiofiffimus,& ingratiffimus. Et dignũ ducis fuper huiufce modi peccatore, aperire oculos & vel femel refpicere de sũmo cælorũ, quis hoc effecit o Sponfe Animæ meæ quia me ingratiffimum homuncionem, me viliffimum terræ vermiculum tam benignè refpexifti, ad pœnitentiam vocafti, & in gratiam ut fpero ac in dilectionem tuam recepifti?

Quoties vero o in exhau fta bonitas! in ipfis peccatis morti me in fpolium permittere potuiffes & æternùm perdere & hucufq; tamen conferva fti? Et nunquid millenæ animæ in igne

extin-

extingvibili jam ardent æternumq; ardebunt & minorum & pauciorum quam ego ſcelerum reæ? & ego nondum ardeo toties læſæ reus Majeſtatis? O Domine quamdiu halitus erit in ore meo, miſericordias tuas in æternum cantabo. Benedicam te Dominum meum in omni tempore, ſemper laus tua in ore meo, qui propitiaris omnibus iniquitatibus meis & ſanas omnes infirmitates meas, qui redimis de interitu vitam meam & coronas me in miſericordia & miſerationibus? Quis ergo me amplius ſeparabit à te o bone JESU? an diabolꝰ? an Caro? an mū dus? an tribulatio? an voluptas? an amor? nihil horū cū gratia tua mi Deus! O utinam nunc mi JESU opere monſtrare poſſim quod abhinc ſincerè te ex toto corde, ex tota anima, ex totis viribus amem? utinam meus amor in te adæquet omnium ſeraphinorum omniumq; electorum in cœlo & in

terra

terra ardentiſſimum amorem? uti-nam prius moriar in gratia tua quàm vel unico iterum peccato te offen-dam.

Quod vero mi Deus ad dignos pœ-nitentiæ & ſatisfactionis fructus fa-ciendos ex mea parte vel intermiſſum vel imperfectè peractum, obſecro mi JESU amantiſſime ſuppleant tua vulne-ra, ſuppleat tuus Sangvis, tuæ lachry-mæ, tua mors, ſuppleant merita totius triumphantis & militantis Eccleſiæ. A-men.

INSTRUCTIO
Pro
Sacramento Eucharistiæ.

1. *Quid ſit hoc Sacramentum & in quem finem à Chriſto inſtitutum?*

DEclarat hoc Concilium Tridentinum Seſſione 13. c. 2. Verb. ſeqnt: Sal-vator noſter diſceſſurus ad Pa-

trem ex hoc mundo, Sacramentum hoc instituit, inquo divitias divini sui erga homines amoris velut effudit, memoriam faciens Mirabilium suorum; & in illius sumptione colere nos sui Memoriam præcepit suamq; anuntiare mortem donec ipse ad judicandum mundum veniat. Sumi autem voluit Sacramentum hoc tanquam Spiritualem animarum cibum, quô alantur & confortentur viventes vita illius, qui dixit: qui manducat me & ipse vivet propter me, & tanquam Antidotum quo liberemur culpis quotidianis, & a peccatis mortalibus præservemur. Pignus præterea id esse voluit futuræ nostræ gloriæ & perpetuæ felicitatis &c,

2. *Quam sit necessaria homini huius Sacramenti perceptio?*

Nisi Manducaveritis (verba Christi sũt Ioan: 6.) Carnem Filii hominis & biberitis ejus Sangvinem non habebitis

tis vitam in vobis *Nam* panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita. *S. Cypri: de Cœna Domini* ſicut panis Communis quem quotidie edimus, vita eſt Corporis: ita panis iſte ſuperſubſtantialis vita eſt animæ & ſanitas mentis; *vide proinde ne hujus cibi neglectus, te cum Propheta regio exclamaret cogat.* Percuſſus ſum ut fænum & aruit cor meum quia oblitus ſum comedere panem meum.

3. Quas utilitates afferat homini cibus Euchariſtiæ?

1. *Conjungitur homo per hunc cibum intimè Chriſto ſecundùm animam & Corpus, prout ipſe diſertis verbis aſſerit Joan: 6.* Qui manducat meam Carnem & bibit meum Sangvinem in me manet & ego in illo. *Quod agnoſcit S. Chryſ: dicens:* Cum ſuum in nos amorem vindicare vellet per corpus ſuum ſe nobis commiſcuit, & in unum nobiſcum redegit, ut Corpus cum

Capite

Capite uniretur: hoc enim amantium maximè eſt. Cibus hic Sacramentalis Chriſtophoros (ut vult *S.* Cyrill: & ut loquitur S Petrus 2. Petr: 15.) divinæ naturæ conſortes Nos efficit.

2. *Quotidianas Animi ſordes eluit vulneribusq́; (quamvis non lethalibus) medetur ita S. Cyprianus de Cæna Domini:* Panis iſte ſuperſubſtantialis ad totius hominis vitam ſalutemq; proficit, ſimul medicamentum ad ſanandas infirmitates, purgandas iniquitates exiſtens. *S. Ambr: lib. 1. de Sacr: C. 4.* Qui vulnus habet medicinam quærit: vulnus eſt, quia ſub peccato ſumus, medicina eſt Cæleſte & venerabile Sacr-mentum.

3. *Coercet pravos animi & Corporis motus, præſervatq́; à labſu in gravia peccata S. Ber: de Cæn. Dom.* Duò illud Sacramentum operatur in nobis, ut videlicet & ſenſum minuat in mi-

nimis

nimis& in gravioribus peccatis tollat omnino Consensum. Mensa hæc Eucharistica (*inquit S. Chrysosto: hom: 24. in 1. ad Cor:*) Animæ Nostræ vis est, nervus mentis, fiduciæ vinculum, spes, salus, lux & vita Nostra. *Idem in illud Psal: 23.* Parasti in Conspectu meo mensam adversus Eos qui tribulant me. Qui sunt isti qui tribulant nos? Suggestiones inimici exagitationes, cupiditates, voluptates sæculi honores &c: Sed ad mensam potentis &c: tribulationes, efficiuntur consolationes: auferuntur ea quæ sunt carnis, infunduntur ea quæ sunt Spiritûs.

4. *Majorem DEI gratiam nobis conciliat* Sic enim Christus ait Ioan: 6. Qui manducat meam Carnem & bibit meum Sangvinem habet vitam æternam. Gratia autem DEI (inquit Apost: ad Rom: 6.) est vita æterna in Christo JESU. *Idem agnoscit Ecclesia.*

O sa-

O ſacrum (*exclamat*) Convivium in quo Chriſtus ſumitur, recolitur memoria Paſſionis ejus, MENS IMPLETUR GRATIA, & futuræ gloriæ nobis pignus datur. Et S. Cypr: de Cæn: Dom: Sacramentum hoc (*ait*) tactu ſanctificat, fide illuminat, veritate Chriſto conformat.

5. *Accendit in nobis amorem DEi, & ad dura pro Chriſto ſubeunda certamina, nos confortat. S. Chryſoſt: hom: 60. ad Pop:* Tanquam Leones ignem ſpirantes ab illa menſa recedimus facti Diabolo terribiles &c: *Proinde Olim Martyribus, dabatur ab Epiſcopis S. Euchariſtia.* Fortibus & viventibus *Ait S. Cypr: Epiſt: 54.* Communicatio (hoc eſt Euchariſtia) à nobis danda eſt, ut quos excitamus & hortamur ad prælium, non inermes, & nudos relinquamus, ſed protectione Corporis & Sangvinis Chriſti muniamus. *Ob eandem cauſam Chriſtianis omnibus, ex-*

tremo Vitæ agoni proximis, datur S. Eucharistia.

6. *Confortat nos in Virtutis Studio. Refectus enim hoc Sacro cibo cum Apostolo exclamat ad Galat: 2.* Vivo ego jam non ego vivit vero in me Christus. *Et ad Galat:* 6 Mihi autem absit gloriari nisi in Cruce Domini &c: Per hanc sacræ Eucharistiæ sumptionem (*ait S. Cypr: locô citatô*) ad Deum accedimus, & quæ retro sunt obliti, ad anteriota extendimur, non habentes sensum hujus mundi, sed Divitis purpurati delicias contemnentes, cruci adhæremus &c:

7. *Est denique viaticum nostræ Peregrinationis in domum æternitatis, & pignus futuræ gloriæ: de quo sic S. Chrys. lib. 6. de Sacerdot:* Qui de hac vita migraturi sunt, si mysterii hujusmodi cum pura conscientia fuerint participes Spiritum efflaturi, ab Angelis illorum corpora satellitum more stipanti-

pantibus, propter aſſumptum hoc Sacramentum, hinc rectà in Cælum abducuntur. *O Verba ſummæ conſolationis! ô verè Sacramentum Amoris hoc eſt amore noſtri inſtitutum!*

Quæ præparatio requiratur ad hujus Sacramenti perceptionem?

David Rex, cum ſe pararet ad Templum DEO ædificandum, & ad hoc admirabilem faceret apparatum, Grande *ait* Opus eſt, non enim homini, ſed DEO præparatur habitatio. *Idem quisq; communicaturus ſibi dicat & imprimis Conſcientiam ſuam ab omni gravi noxa expurget, juxta inſtructionem Concilii Trid. Seſſ. 13. cap. 7. Communicare volenti revocandum eſt in memoriam præceptum Apoſtoli 1. Corint. 11.* Probet ſeipſum homo, &c. *Eccleſiaſtica autem conſuetudo declarat, eam probationem neceſſariam eſſe, ut nullus ſibi conſcius mortalis peccati, quantumvis ſibi*

contritus videatur, absque præmissa Sacramentali Confessione, ad Sacram Eucharistiam accedere debeat. Qui enim manducat & bibit indignè, judicium sibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini. *In quæ verba S. Anselm.* Indignè manducat & bibit, qui vel aliquod grave peccatum, velut multa levia commisit. Et non confitetur ea priusquam ad Communionem accedat. Quotidie *autem* delinquimus (ut ait S. Greg. in 1. Reg. Cap. 1.) quotidie ergo ad pænitentiæ lamenta curramus *S. Chrys. vult hom. 3. ad popul.* ut cogitemus quod illius Corpus, & Sanguinem gustamus, qui in Cælestibus sedet, qui ab Angelis adoratur, qui proximè assistit immortali DEI potentiæ. Viva horum omnium fides, languens purgandæ conscientiæ nostræ studium, utique excitabit. *Concludamus S. Aug. verbis Serm. 1. de templo.* In Christi Corpore *ait* vita nostra consi-

consistit, sicut ipse dixit *Joan. 6.* Mutet ergo vitam, qui vult accipere vitam. Nam si non mutat vitam, ad judicium accipiet vitam.

2. *Exigit hoc Sacramentum humilitatem, quam Christus in ejus institutione ostendit, cum pedes Discipulorum suorum lavaret* exemplum inquit dedi vobis ut quemadmodum ego feci, & vos faciatis. *O quanta Christi veri DEI est familiaritas! dat enim se in Cibum hominibus, patiturq; se etiam ab indignis sumi. Præclare S. Aug. in Ps. 32.* In Corpore & Sanguine suo voluit esse salutem nostram. Unde autem commendavit Corpus & Sanguinem suum? de humilitate sua. Nisi enim esset humilis nec manducaretur, nec biberetur. *Fac proinde quod monet Orig. hom. 5. in diversa Evang. loca.* Quando manducas & bibis Corpus

& Sanguinem Domini, tunc Dominus sub tectum tuum ingreditur. Tu humilians temetipsum imitare Centurionem & dicito: Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum.

3. *Castô & mundô Corpore æquè ac animô, accedendum est ad hoc Sacramentum.*

4. *Animum præsentem & ingens desiderium requirit hoc Sacramentum, ut nimirum totus animus, per pias meditationes & orationes ad illud conversus, nihil aliud appetat.*

Juxta adhortationem S. Chrys. hom. cit. Nemo nauseans accedat, nemo remissus, sed excitati, accensi ac ferventes omnes, &c. Pia autem meditatio, & oratio optatum hunc fervorem excitat. *Ad orationem præterea postulat S. Aug. in Psal. 98.* Nemo ait illam Carnem manducet, nisi prius adoraverit.

5. *Deniq; postulat reverentia huic Sacra-*

Sacramento debita, ut jejuni accedamus juxta instructionem S. Aug: Epis: 118. ad Januar: Ex hoc (nimirum post Cænam Christi cum Apostolis habitam) placuit Spiritui Sancto, ut in honorem tanti Sacramenti, in os Christiani, prius Dominicum corpus intraret quam exteri cibi.

Quid post Communionem faciendum.

Mira Sacræ Eucharistiæ est virtus, quæ piis meditationibus ac precibus in gratiarum actionem præstitis elicitur, seseq; in os effundit, tantò copiosiùs quantò prolixiùs & ardentiùs nos devotioni impendimus. S. Cyrilli Alex: opinio est Judam nisi impulsu diaboli sumptâ Carne & Sangvine Domini sui statim sese aulâ & domô cænæ præripuisse, gratijs agendis pioq; Apostolorum sermone neglectis, fortassis in agnitionem perceptæ proditionis, & Sacrilegæ Divini Mysterij participatio-

nis ejusdem virtute pervenisset *Si & tu ab hoc Sacramento fructum non referas, causa est, quod post illius sumptionem gratiarum actioni, quâ par est devotione, te non impendas. Hujus instituendæ modos tibi aliquos subjungo.*

1. *Imitare quinq; illa hominum millia qui panibus 5. hordeaceis pasti, Christum in signum gratitudinis Regem creare voluerunt. Quin tu non pane hordeaceo sed Angelico, Carne videlicet & sangvine Christi pastus, eundem Regem cordis & animi tui constituis, Eiq; imperium in omnes sensus ac facultates tuas tradis.*

2. *Patrem familias imitare qui proles omnes convocat jubetq; charum hospitem domi suæ salutare, benevoleq; excipere ac honorare: sic tu sensus omnes animiq; facultates ad laudes & gratiarum actiones convoca, his aut similibus verbis:* Venite exultemus Domino &c: vel: Benedic anima mea

Domi-

Domino & omnia quæ intra me ſunt &c:

3. *Angelos invita, omneſq; creaturas ut tecum laudent & glorificent Deum exemplo trium Puerorum eorumq; cantico:* Benedicite omnia opera Domini Domino &c: Laudate Dominum de Cœlis &c:

4. *Aperi Chriſto omnia animi tui arcana ac miſerias; imo effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum Domini.* Leva ad Deum manus tuas pro anima parvulorum tuorum id eſt ſenſuum qui defecerunt &c: Tren: 2.

5. *Totum te offer & dona Chriſto cum omnibus, quæ in tua ſunt poteſtate, nulla, ne vel minimâ tibi re reſervatâ, ita præcipit Siracides Eccl: 35.* Da Altiſſimo ſecundùm datum ejus. Æquùm enim eſt, ut te totum tradas Chriſto qui ſe totum in hoc Sacramento tradidit tibi. *Plures alios modos agendi gratias devotionemq; fovendi pia mentis affectio ſuggeret.*

Quam crebrò ſit Communicandũ?

Circa Eccleſiæ primordia ait Lucas Act: 3. 46 Quotidie perdurantes Chriſti Fideles unanimiter in Templo, & frangentes circa domos panem, *ſcilicet Euchariſticum, ſumebant cibum hunc Angelicum, cum exultatione & ſimplicitate cordis collaudantes DEum &c: Hoc fervore (quæ humana eſt inconſtantia) nimis poſtmodum remittente, Eccleſia præcepit, ut omnes fideles, qui ætatem ſufficientem haberent, minimùm ſemel in annô idq; circa feſtum Paſchæ ſacram Euchariſtiam ſumerent. Hortatur verò ad crebriorem ejus ſumptionem S. Ignatius Apoſtolorum Diſcipulus Ep: ad Epheſ:* Date (inquit) operam, ut crebriùs congregemini ad Euchariſtiam & gloriam DEI Quando enim ſæpius in idem loci convenitis, labefactantur vires ſathanæ, & ignita illius ad peccatum jacula, irrita reſiliunt.

Quo-

Quoties autem & quando Communicare expediat definit S. Aug: Quotidie Euchariſtiæ Communionem percipere, nec laudo nec reprehendo. Omnibus tamen Dominicis diebus Communicandum ſvadeo, & hortor, ſi tamen mens ſine affectu peccati ſit. *Ita & S. Hieron: loquitur in Apoſt: ad Pammach:* ſcio Romæ hanc eſſe conſvetudinem, ut Fideles ſemper Chriſti corpus accipiant quod nec reprehendo nec probo &c; ſed ipſorum conſcientiam convenio &c: probet ſe unuſquiſq; &c: *Benè verò monet S. Hilar: de Conſid: l. 2.* Timendum eſt ne diu abſtractus à corpore Chriſti alienus remaneat à ſalute; qui peccare quieverit, Communicare non deſinat. Accipe quotidie (*ait S. Ambr: l. 5 de Sacr:*) quod quotidie tibi proſit, ſic vive, ut quotidie merearis accipere &c: Quomodo Job Sanctus pro Filiis ſuis quotidie offerebat ſacrificium

&c;

&c: *sed concludamus ad mentem S. Aug: Cui consentit S. Justinus Apol: 2. ad Antonin: Imper: Die ait* qui solis dicitur omnes qui in oppidis vel agris morantur, unum in locum conveniunt. Et ex ijs quæ cum gratiarum actione consecrata sunt unusquisq; participat.

Incitamentum.

Ad frequenter & devotè Communicandum.

NOn habemus hìc manentem Civitatem, sed omnes peregrinamur ad Patriam nostram, ad Civitatem Sanctam, ubi lux & agnus, ubi omnes erunt filii lucis. Desiderasne hanc Civitatem ingredi? Visne esse Filius lucis? illuminet Te Sacramentalis Agnus, hìc in terra per frequentes ac devotas Communiones. Ad hoc lumen patebunt & modici deffectus in corde tuo, quia & tales ad Civitatem Sanctam, scilicet ad Cœlum non admittuntur.

In

In tenebris ambulanti difficilè non cadere vel ſine luce, eſſe illæſum. Aſt, ubi plus tenebrarum? quàm in hoc mundo? ubi Princeps tenebrarum dominatur? & propterea Chriſtus juſſit ſervos ſuos habere lucernas ardentes in manibus ſuis. Sit ergo lucerna Tua, Sacramentalis Agnus, non amittas hoc lumen per negligentiam Communionis, & tenebræ te non comprehendent, quia hoc lumen & mentem tuam illuminabit, & cor in amorem DEI accendet.

S. Chryſoſtomus primævos Chriſtianos, quia devotè & quotidie Communicabant, vocabat Rempublicam Angelorum. Deſideraſne cum Angelis habere partem & poſſeſſionem in æternum? Sit ergò tibi ad guſtum Sanctiſſimum Sacramentum, quod eſt panis Angelorum, hoc frequenter, & devoto appetitu ſume. Angeli DEI ſunt ſervi ſupremi Regis,

ad Cænam ejus invitant, exhilarabis eos ſi te ab hac cæna non excuſaveris, & viciſſim exhilaraberis ab illis, (ſicut ſpem habes) dum Tibi opportuno tempore in viam illam longinquam Angelicum panem ſubminiſtrabunt.

Deliciæ ſunt Filii DEI! eſſe cum Filiis hominum; propterea factus eſt homo, & corpus ſuum Sanctiſſimum nobis in Cibum dedit. Igitur non impedias JEſum ab his deliciis per diuturnum neglectum Communionis ſacræ, ad quam quomeliùs, & frequentius Te præparaveris, eo plùs gratiæ DEI accipies; eo magis cor Chriſti exhilarabis. Addet ille, quod tibi de erit, dummodo voluntatem tuam & deſiderium tuum cordiale vigeat, & pro temporalibus deliciis, æternas ſpera, quarum pignus eſt Sanctiſſimum Sacramentum.

Sancta Magdalena de Pazis, diem Cænæ Domini, vocabat diem amoris,

quia

quia nos DEus maximô donavit amore, cum ſeipſum dedit. Ergò amorem pro amore reddere debemus, & quantus eſt amor JESU? & cur eum non deſideras? Si eum non libenter optas habere in domo tua! quis eſt iſte amor? quem modicus reſpectus hominum exſtingvit! Ignis eſt amoris Symbolum, quare ut ignis, debet conſumere omnia. Charitas illud intuetur, quod DEo, quem amat, placet. Alliciat ergò amor DEI omnes ad menſam Euchariſticam, illos præparet in vitam æternam.

ACTUS

Ad Sanctiſſimum Sacramentum pridiè Communionis.

1. LAudetur Sanctiſſimum Sacramentum, imprimis ibi, ubi eſt à Chriſto Domino inſtitutum.

2. Laudetur Sanctiſſimum Sacramen-

mentum, in toto mundo, in omnibus Ecclesiis, præcipuè in illo templo, in quo cras Communicaturus sum.

3. Laudetur Sanctissimum Sacramentum præcipuè in illa hostia, quæ mihi continget: & jam excitet in me amorem DEI, ut cum tali præparatione accedam, quantam a me requirit DEus meus.

4. Laudetur Sanctissimum Sacramentum ab omnibus hominibus cras Communicaturis.

5. Laudetur Sanctissimum Sacramentum ab omnibus Sacerdotibus cras sacrificaturis, omnes illorum intentiones, actus, devotiones, tribue cordi meo benignissime JESU!

6, Laudetur Sanctissimum Sacramentum ab animabus purgatorii, quæ sunt crastinis Communionibus, ac Sacrificiis liberandæ, vel consolandæ.

7. Laudetur Sanctissimum Sacramen-

mentum, quod craſtinô die per totum orbem ab hominibus agoniæ ac morti proximis, ſuſcipiendum eſt. Quod verò illis ob dolorem, aut languorem ad bonam diſpoſitionem deerit, charitas JESU, quam nobis tribuit in hoc Sacramento ſuppleat.

8. Laudetur Sanctiſſimum Sacramentum ab omni creatura, in omni loco, ubi jam, & ubi nunquam præſentia ejus glorificata eſt.

9. Laudetur Sanctiſſimum Sacramentum ab omnibus, qui illud deſiderant, & in Paganorum, & Hæreticorum ſervitute illud habere nequeunt, confirma illos benigniſſime JESU, ut in fide & gratia Tua perſeverent, & tandem refice illos hôc ſalutari Cibô.

10. Laudetur Sanctiſſimum Sacramentum ab omnibus hominibus, qui illud in morte deſiderabunt; & non poterunt illô frui: ex mi-

misericordia DEI, illos in eis effectus præstet quos præsentia tua præstaret.

O JESU, svavissima dulcedo mea, reple cor meum omnium Seraphinorum, amore omnium Sanctorum præparatione pro adventu Tuô exorna, quilibet hac nocte cordis mei, & omnium hominum pulsus Te invocet. Veni, veni, dulcedo mea, amor mi JESU si verò ego obdormiam, vigilabit cor meum in adventum Tuum affectu totius Ecclesiæ, Amen.

Quod si quis pridiè Communionis ob impedimentum aliquod prædictos actus absolvere non poterit: Tunc ipsa die Communionis absolvere eos poterit, immutatâ hâc dictione cras, *in* hodie.

ACTUS Contritionis.

QUem cum attentione legere est necesse, habita reflexione in

Com-

Communi præteritorum delictorum præcipuè si quis jam fecit benè Confessionem Generalem; ut per hunc dolorem excitetur amor erga Sanctissimum Sacramentum.

DEus misericordiæ & bonitatis, qui antequàm creâsti me nôsti me, & omnia opera mea ab æterno vidisti: Creasti me in hunc finem, ut Tibi servirem, ut ex toto corde amarem Te: quid factum est? à Te longè recessi per scelera mea? Bonitas es omni amore dignissima, cur ergo Te non amavi? Pater es, cur ergo cor Tuum laniavi? Beatitudo es, cur ergo Te non quæsivi? sed statim à juventute mea averti me à Te, cum annis crevit mecum malitia, & scelus; vidisti omnia, quæ laniârunt cor Tuum, & tamen bona providebas mihi, cum posses me statim post primum peccatum in imo inferni submergere. O incomprehensibilis DEI mei bonitas!

nitas! sed etiam, ô maledicta malitia mea! Infelix momentum illud, quo manus mea per primum scelus contra DEum surrexit, infelix locus, qui primo sceleri meo contigit! Sed cur ego tempus? cur locum incuso? quē puduit mei criminis, cum tamen in illo tempore & loco laudi Divinæ, vacare potuissem, si me voluntate, & amore ejus regi permisissem. Quare misericordissime DEus, malitia mea in causa est. Quid ergo faciam? serò Te cognovi, serò Te amavi pulchritudo tam antiqua! tam nova! Igitur sit Tibi gloria, & gratitudo infinita quod mihi non ultimo in agone, spem tribuis DEus largissime, quod me vis salvum fieri, cùm tamdiu emendationem vitæ meæ expectasti.

O infinitum bonum! ó misericordissime DEus! Sangvis Tuus pretiosissimus, sit mihi in vitam æternam, quem colligo, & in corde Sanctissimæ

Vir-

Virginis Matris Tuæ MARIÆ tanquam in altari Tibi gratiſſimo, depono; ſi totius mundi iniquitates haberem, hujus oblationis ope illis liberarer, ſed etiam propter interceſſionem MARIÆ perire non poſſum. Pono in altari hoc cor meum, Tu ſcis quale! lava illud piiſſimè JESU Tuo ſangvine; amore Sanctiſſimæ Matris Tuæ, & aliorum *Sanctorum* in flamma. Ego autem ſic inflammatô corde, clamo ad Te DEus bonitatis, & miſericordiæ, quotquot cogitationes caput meum tota vita parturiit, quibus Te quandoq; & qualicunq; modo offendi, (Tu ſcis melius Domine) illas deteſtor, pro illis cordialiſſimè doleo & in ſatisfactionem offero ſpineam Coronam JESU mei; O caput aureum! o! caput pretioſiſſimum Salvatoris mei! obumbra ac protege capitis mei malitias. Quotquot lingva verba protulit, quibus

Te

Te per totam vitam quandoq; etiam leviſſimè offendi pro his doleo, idq; ex amore Tui. Ut autem hanc lingvam conſecrem DEo meo, lambo ſacratiſſimum Sangvinem JESU, in terram procidentem, luto cõmiſtum, utiq; licet catellis ſub menſa Dominorum colligere fragmenta. In ſatisfactionem autem pro peccatis linguæ meæ, offero lingvam JESU tacentem, acetô, & felle in Cruce ex cruciatam.

Quotquot in vita mea fuerunt actiones, & opera voluntatis, intentionis, propenſionis voluntariæ ad malum, hæc omnia execror, idq; propter ſolum amorem Tui; & in ſatiſfactionem offero amaram paſſionem. Labores, & merita Domini JESU mei, merita Beatiſſimæ Virginis MARIÆ, OO. Sanctorum. O ſi modo renaſci poſſem! o ſi ad ultimam guttam ſangvinem fundere propter amorem Tui,

DEus

DEus Cordis, mei! o ſi modo rediret tempus illud, quo me DEus ſine peccato vidit!

Tu vides cor meum, quod citiùs in infernum præcipitem me darem, quàm me in ſcelus aliquod reſolverem. Ipſe me exoſus ſum propter peccata mea, miror, quod me hucuſq; non conſumpſerit terra, quod mihi lapides, elementa, arbores, non exprobrabant peccata mea! NN. Igitur nunc vel maximè doleo quod Te infinite omnium, vel minimô peccatô offendi..

Aſt ſupra modum me ſolatur immenſa miſericordia Tua, ſummum pretium meritorum Tuorum; quibus pro me ſemper JESU mi, Redemptor mi ſatisfaciebas: offendebam Te in juventute mea, at etiam Tu, ſtatim in infantili ætate paſſus es pro me, offendebam Te ex fragilitate, & ſtultitia, in ulteriore ætate & Tu æterna

ſapien-

ſapientia DEus, factus, es rudis, & fragilis, ut peccata ſtultitiæ, & fragilitatis meæ protegeres. Si verò peccavi ex ipſa malitia, Tu bonitatem Tuam infinitam, pro hoc expendiſti, & fere perdidiſti, ut ſalutem meam invenires: o amor! o bonitas! infinita DEI mei. abhinc ergo, nullum ſit momentum in vita mea, ſine amore Tui, amo Te, & æſtimo ſuper omnia, & non quieſcet cor meum, donec Te infinitum bonum in beata æternitate poſſidebit, Amen.

INTENTIO

Ad Sacram Communionem.

1. VOlo Communicare, ut gratias agam, pro inſtitutione Sanctiſſimi Sacramenti: nomine omnis populi; & affectu totius Eccleſiæ.

2. Volo Communicare ut vivâ fide profitear, in hac hoſtia eſſe ve-

rum

rum DEUM & finem ſub ſpeciebus Euchariſticis: panis & vini latentem.

3. Volo Communicare ut DEO meo gratias agam, pro beneficiis mihi, quandoq; datis in Communione ſacra, pro quibus non egi gratias, vel illa non æſtimavi, vel illa expreſſè non petii. Tu tamē DEus meus, tribuebas largiſſimè animæ meæ.

4. Volo Communicare ut gratias agam pro beneficiis omnibus hominibus devotè Communicantibus datis, ad hanc verò communionem optaſſem habere Cor Beatiſſimæ Virginis MARIÆ; cor omnium Sacerdotum ritè ſacrificantium, cor, præparationes, affectus, Omnium Sanctorum, qui fuerunt, ſunt, & erunt uſq; ad conſummationem mundi.

5. Volo Communicare, ut gratias agam pro beneficiis datis omnibus ſacrilegè Communicantibus, incipiendo, à primo Juda, uſq; ad ultimum

futu-

futurum sacrilegum. Pro gratiis inquam, quas illis dabas, monendo illos ad pænitentiam, & sinceram, Confessionem. Ago gratias pro beneficiis, quæ illis parâsti, si se ad illa præparâssent.

6. Volo Communicare, ut Tibi DEo meo gratias agam pro beneficiis datis in Communione sacra, damnatis, præcipuè illis, qui olim justi, & virtuosi fuerunt, sed postea spreta bonitate Tua, perierunt in æternum; modo Te illi in inferno blasphemant at ego te pro illis ex toto corde meo amo, & colo.

5. Volo Communicare, ut Tibi benignissime JESU, in SSimo Sacramento latenti, compensem omnes contemptus, blasphemias, cõculcationes, & confusiones omnes, quas sustines à veneficis, à paganis, ab hæreticis, & ab omnibus hominibus improbis, & in locum horum, reddo Tibi ve-

bi venerationem, & cultum Angelorum, & hominum Sanctorum, omnisq; creaturæ.

8. Volo Communicare, ut in me gratiam, fidem, spem, & amorem DEI augeam, ut me magis ad amorem DEI, ad observationem mandatorum ejus disponam.

9. Volo Communicare ut animas in purgatorio detentas adjuvem, & Sangvine JESU ardores illarum extingvam.

10. Volo Communicare, ut omnibus in peccato manentibus, impetrem contritionem cordis, & sinceram pænitentiam, quæ requiritur ad salutem.

11. Volo Communicare ut mihi, & omnibus afflictis impetrem patientiam, & humilitatem Agni hujus, in sanctissimo Sacramento latentis, ut ejus amore inimicos meos diligam,

ejus gratiâ ſuſtineam, quidquid in me DEUS benigniſſime permittes.

12. Volo communicare, ut impetrem, PrincipibusChriſtianis fortitudinem, contra inimicos Sanctæ Crucis, ut DEus exaltet Eccleſiam ſuam, & Paganos, hæreticos, deprimat, ut & ipſi agnoſcant, & devotè ſuſcipiant Te verum DEUM, in Sacramento latentem.

13. Volo communicare, ut impetrem mihi & omnibus victoriam tentationum, præcipuè illarum, quibus hominem infernus in ultimo momento vitæ ſolet opprimere.

14. Volo communicare, ut impetrem mihi, & omnibus hanc gratiam, ut ſine Sanctiſſimo Sacramento non moriamur, utq; ſinè hôc ſacrô viaticô viam æternitatis non inchoemus. O! Cibus noſter, Pijſſime JESU, tribue tunc nobis auxilia, & eſt Dux in viam æternitatis, horridam & ignotam.

15.

15. Volo communicare, ut meas, ac totius populi frigidas, negligentes præparationes, ad communionem Sacram, compenſem. Accende ergo cor meum amore tuo JESU, quem nunc ſuſcepturus ſum in Sanctiſſimo Sacramento, præpara animam meam, prout ſcis, vis, & potes, nunc & poſtea ad beatam æternitatē.

LITANIÆ

De SSmo Sacramento.

KYrie eleyſon, Chriſte eleyſon, Kyrie eleyſon.

Chriſte audi nos, Chriſte exaudi nos.

Pater de Cælis DEUS, Miſer:

Fili Redemptor mundi DEUS, Miſe:

Spiritus Sancte DEUS, Miſerere:

Sancta Trinitas unus DEUS, Miſerere:

Panis vitæ qui de Cælo deſcēdiſti,
DEus latens in SSmo Sacramento,
Cibus Electorum
Panis pingvis & deliciæ Regum,
Oblatio caſtiſſima,
Agnus ſinè macula
Cibus Angelorum,
Memoria mirabilium DEI,
Verbum caro factum habitans in nobis,
Myſterium fidei,
Vera propitiatio pro vivis ac mortuis,
Cæleſte pharmacum nos à peccato præſervans,
Miraculum ſuper miracula,
Memoria amoris DEI,
Sacramentum devotionis,
Spiritualis dulcedo,
Vinculum amoris,
Refocillatio animarum Sanctarū,
Via in Domino morientium,
Pignus futuræ gloriæ,

Miſerere nobis. Miſerere nobis. Miſerere nobis.

Pro-

Propitius esto, parce nobis Domine
Propitius esto, exaudi nos Domine.
Ab omni malo,
Ab omni peccato,
A sacrilega Communione, & indigna susceptione Corporis & Sangvinis tui.
Ab omni occasione peccati,
Per charitatem tuam quæ Te in pane circumdedit,
Per dolores & vulnera Tua quæ in hoc SSmo Sacramento exprimuntur.

Libera nos Domine.

Peccatores, Te rogamus audi nos.
Ut per hoc Sacramentum amorem tui & posthac regnum Cæleste valeamus comprehendere, Te rogamus audi nos.
Agnus DEI qui tollis peccata mundi parce nobis Domine.
Agnus DEI qui tollis peccata mundi Exaudi nos Domine.
Agnus DEI qui tollis peccata mundi Miserere nobis.

℣. Patrem de Cœlo præstitisti eis Domine.
℟. Omne delectamentum in se habentem.

Oratio.

DEUS qui viscera misericordiæ tuæ recludis omnibus, qui neminem vis perire, sed omnes salvos facere desideras, & ideo subiisti mortem, & hoc SSmum Sacramentum constituisti: Te rogamus salva nos omnes in te sperantes & recordare populi tui, cujus es Dominus in sæcula sæculorum, Amen.

CONSIDERATIO

Supra illa verba, quibus utitur Sancta Ecclesia ante communionem.

Domine non sum dignus.

NOn sum dignus DEUS meus quod me sustentat terra, propter mea scelera, & quomodo ad me adeò pessimum venies?

Non

Non ſum dignus benigniſſime JESU hoc àére quem ſpiro, quomodo eſſe potes cibus meus?

Non ſum dignus piiſſime JESU oculos meos levare ad Te & quomodo Tibi uniri potero?

Non ſum dignus amantiſſime JESU, ut deſcendas ad me, quia tu es pulchritudo increata, ego verò deformior ipſo Dæmone, dum plus & graviùs deliqui quam Dæmon. Tu es ipſiſſima bonitas & ego ejus inimicus.

Non ſum dignus JESU, ut deſcendas ad me, quia Tu es dator vitæ, ego autem latro & prædator propriæ animæ meæ.

Non ſum dignus JESU mi ut deſcendas ad me, quia Tu es æterna Sapientia & ego inſipiens, dum Te & gratiam Tuam æſtimare neſcio.

Non ſum dignus JESU digniſſime ut ad me venias, Tu enim es ignis amoris, & ego ſicut aqua effuſus ſum

in iniquitatibus meis: dicis tamen ego veniam ad te.

Ergo venies æternum verbum in hanc lingvam peſſimam, in inſtrumentum tot peccatorum? veniam, ut illam conſecrem laudi meæ.

Ergo venies Cœleſtis unio ad ſtercus? veniam, ut me agnoſcas & magis æſtimes.

Ergo venies agnus DEI in dentes lupi? veniam, quia te adeò amo, ut te tranſmutare in me velim.

Ergo venies immenſe Deus ad carcerem? veniam, ut te ad libertatem Filiorum Dei alliciam.

O veni ergo, veni jam dulciſſime Jeſu, Deus miſericordiæ, bonitas enim Tua video non habet terminum. Mater Dei da mihi cor tuum, omnes Sancti electi Dei, date mihi omnia veſtra deſideria, ſed parum eſt adhuc iſtud. Date mihi damnati omnes, veſtram erga DEum invidiam

ego illam trasformabo in amorem Seraphicum. Date mihi irrationales Creaturæ, omnem essentiam vestram, varietatem mutationis, actionis, ego ex his omnibus faciam corda amore DEI æstuantia: ita ut quodlibet, millies magis & magis quolibet momento igne amoris DEI ardeat. Nunc verò illa Te charitate cupio suscipere DEus meus in Sanctissimo Sacramento latentem, DEum testem cordis mei nunc & in æternum, Amen.

Actus Timoris & Humilitatis.

O Amor vim patior responde pro me? quid dicam Deo vitæ meæ? o amor quo tuam inclinas Majestatem? unde mihi ut Tu venias de templo Sancto gloriæ tuæ? DEus de DEO; & quo? ad me speluncam latronum, serpentis habitaculum, cloacam fætidam, vas contumeliæ toties

fædatum, licet toties in ſangvine tuo lotum, ad me leproſam & immundumSponſám, quæ pro dilectione odium, pro beneficijs maleficia, reddidit. O amor quô ducis fontem ſapientiæ? ſtupet cælum, mirantur Angeli, certè uſq; ad abyſſum miſeriæ & malitiæ. Quis credat mi JESU eò te in amore progreſſum ut mihi mortuo cani & prodigo filio ad te reverſo des carnem tuam & ſangvinem; unde comedam & bibam, o flos campi o lilium convallium! o panis Angelorum! quomodo factus es pabulum beſtiarum? ideone Domine venies ad me quia te amorem ſummum toties peccatis calcavi, ſprevi & crucifixi? Quæ pars animæ meæ munda eſt in qua te potero ſepelire? quid os meum niſi ſepulchrum patens, de quo nihil præter fætores peccatorum meorum procedũt? quid cor meum, niſi ſpelunca & abyſſus iniquitatis! an fortê Domine vis

iterum

iterum in ſtabulo naſci beſtiarum, an denuo vis ad inferos deſcendere? Non ſum dignus Domine JESU ut intres ſub tectum meum, cordialiter tibi dico millies, undequaq; mi JESU conſpectu tuo ſum indigniſſimus quia ſum vas ſordidum, eſca vermium, putredo & cinis: Indigniſſimus ſum ob execranda facinora, nequitiam, & malitiam meam. Indigniſſimus ſum ob abuſum naturæ & gratiæ, ſpretum ſangvinem tuum, tuam Divinam clementiam peſſumdatam: indigniſſimus ſum ob peccata quæ prævides Deus meus me in poſterum commiſſurum.

Ergo nec oculos nec cor audeo levare Pater Sancte, quia peccavi nimis in cælum & coram te, quia omnibus peccatoribus ac ipſis damnatis deterior ſum. Exi à me Domine quia homo peccator ſum. Non expedit hanc pretioſam cæli gēmam, ante porcum proicere. Et non eſt Domine bo-

num ſumere panẽ Angelorum; & mittere canibus.

Scio tamen mi JESU, quia etiam catelli edunt de micis, quæ cadunt de menſa Dominorum ſuorum, ideo ego miſer & indignus catellus tuus Domine, pedes tuos ſacratos lambens, corpus tuum eſuriens, & ſangvinem ſitiens, clamo poſt te. Da mihi dulcis JESU amor meus micas panis vivi qui de cælo deſcendit ut refocilletur anima mea.

Reſolutio.

Fiat mihi amor mi JESU ſecundùm verbum tuum. Iam veni Domine JESU, ingredere benedicte Domini qui foris ſtas. Attollite portas Principes veſtras & elevamini portæ æternales cordis mei. Ecce enim introibit Rex gloriæ. Hæc eſt porta Domini, & Sanctus Sanctorum intrabit per eam. Paratum tibi cor me-

um JESU, paratum cor meum. Exurge psalterium & cithara mea mi JESU: iam veni mi JESU, & noli tardare. Tibi dicit cor meum Domine JESU: veni, facies mea requirit te, & vultum tuum exquirit. Audeo & aveo dulcissimè JESU recipere te, habere te, possidere Te, vesci te, coniungi tibi concorporari tibi.

Tædium.

USquequò Domine, dulcissime amor mi JESU tenes animam meam & non venis ad eam? ecce iam tædet ipsam vitæ suæ. Domine descende, festina, veni, priusquam moriatur vita mea in me, & antequam extingvatur lucerna spiritus mei. Odiosa est mihi omnis quies sine te, omnis dulcedo amara, omnis cõsolatio insulta est, longa est mihi omnis mora: aut tolle me, aut veni ad me.

Ubi est expectatio mea, ubi est Do-

minus

minus meus, ubi est qui dicebat: Ecce venio citò? o Domine quousq; modicum, modicum expecta, quosq; istud. Expecto, ecce modicum iam transiit & tu non compares. Adesto Domine adesto, desidero te millies, moriar sine te: veni ostēde mihi faciem tuam. Adesto mi JESU adesto ocyùs ut tædium cordis mei præsentia tua relevet, nolo Angelos, nolo quidquam aliud, te volo, tu veni.

Fames.

CAligant ecce oculi mei præ inedia dulcissime JESU, & non est tibi curæ, fames oppressit animam & tu non venis? ubi es qui dicebas? Caro mea verè est cibus, Sangvis meus verè est potus. Quomodò verò est quando non est, aut si est, cur & non mihi? Famesco & non cibas me, sitio & non inebrias me.

Ecce ostenduntur mihi cibi, sed quia-

quia non ſunt verì cibi. Nolo illos, tuum cibum, te cibum volo. Aruerunt fauces, ſubſtantia mea redacta eſt in nihilum, & tu o cibus meus non venis? das eſcam omni carni in tempore oportuno, ego autem cur hic fame pereo, nunquid ſangvinem taurorum, aut hircorum bibam, aut ſi eſurio cui dicam ſi non tibi, cuius eſt orbis terræ? o Deus? qui paſcis me à iuventute mea, da mihi panem hunc ſuper ſubſtantialem quotidianum, ut mortem non guſtem in æternum.

Invitatio Chriſti.

O Sancti Dei omnes! o Sancti Angeli! o Diviniſſima Mater MARIA! nunc ſaltem adeſte & operam veſtram non denegate. Abite ad Sanctiſſimum hoc Sacramentum & Dominum veſtrum, amorem meum, quâ ſcitis & ſoletis reverentiâ, pro me adorate & ad cordis mei habitaculum invitate.

Adoro

Adoro Te dulcissime JESU adorationibus Sanctorum Angelorum, & adorationibus Beatissimæ tuæ Matris, & eas in æternum continuo.

Invito te ad cordis mei domunculam tibi desideratam, apertam & pro paupertate mea paratam, veni igitur o Sanctissimum Sacramentum; veni amor mi JESU; venite merita, gratiæ dona, gloria, beatitudo: veni amor mi JESU ad servum tuum, ad domum tuam. En cor meum area est, materia est, tu architectus es, omnipotens es, verbum omnia creans es. Vis Palatium, vis mundissimum, vis te dignum! ædifica illud & erit.

Veni mi JESU; veni millies, veni, fuge dilecte mi, formose mi, veni unice mi, Columbe mi, veni similis capreæ hinnuloq; cervorum. Veni saliens in montibus, transiliens colles; veni ascensor cælorum, ascensor Cherubinorum qui ambulas super vento-

rum

rum pennas, veni, en Te deſidero veni te concupiſco, veni, tui amore langveo veni mi JESU, veni, & deſiderium meum imple, implendo auge, ut plus te appetat, habeat, te habere in æternum gaudeat.

Aſpirationes Affectuoſæ
Ad Chriſtum ſuſcipiendum.

O Mi ſvaviſſime JESU, anima mea ardet, æſtuat, flammeſcit in te, tota ſe exerit, quanta quanta eſt tota igneſcit erga te.

O amoris dulcedo! o unicum centrum cordis mei! manducet te anima mea, & omnia interiora mea dulciſſimo ſvavitatis tuæ liquore, repleantur.

O vita & totum bonum meum! non poſſum vivere ampliùs ſine te. Deſidero te JESU mi intimè frui, da ut te comprehendam. Anima mea corpus tuum concupiſcit, cor meum tibi uniri deſiderat. Quid

Quid dicam! quo vadam! ubi te mi JESU inveniam? quis nunciabit Dilecto quia amoré langveo? Ibo & ibo plorans, quæram, quē diligit anima mea: ubi es dilecte mi, ubi requiescit cor tuum? ubi latet amor meus? non es o speciose JESU pro filijs hominum, odorem tuum haurio, te autem non video? cur faciem tuam abscondis? an ideo quia dicis: non videbit me homo & vivet? Eia Domine moriar ut Te videam, videam, ut hic moriar Pacifica mi bone JESU spiritum meum ad inhærendum tibi iubilosis excessibus anhelantem. In Te enim est totum quod desiderare possū, Tu salus mea & redemptio, tu spes & fortitudo, Tu decus & gloria, tu divitiæ, thesaurus, & possessio.

Cupio te svavissime JESU cum tali affectu, amore, & honore suscipere, cum tali fide, spe, & puritate, sicut te suscepit Virgo Beatissima. Desidero te ex cor-

eæ corde tractare & suscipere, cum tali devotione, gratitudine & amore, quemadmodum multi Sancti & devotæ personæ te desideraverunt in communicando, qui tibi semper placuerunt.

Monitum.

Dum proximè communicaturus es excita in te dolorem quàntum potes maximum, dolendo propter ipsam & solam bonitatem Dei, pro omnibus peccatis totius vitæ tuæ, & præcipuè pro defectibus licet parvis, qui tibi poterant contingere sub tempus Confessionis, in explenda pænitentia & in hac ipsa præparatione ad Sanctam Communionem. Ut vg: lingvæ garrulitas, oculorum immodestia, distractio in devotione, neglectus præparationis ad devotionem; & his similes. Quod si hâc die est aliqua indulgentia (quæ quid sit, & quæ ad illam requirantur vide infra) *fac intentionem quod illam desideras consequi his vel similibus verbis.* Doleo

Doleo Deus meus propter ſolam bonitatem tuam quod Te aliquando in vita mea vel leviſſimô peccatô offendi: præcipuè tamen deprecor majeſtatem Tuam pro negligentia mea & minimis defectibus, in hac ipſa præparatione, & deſidero hanc indulgentiam quæ hìc hodie, eſt, conſequi.

Jam jam acceſſurus dic.

O Anima meà en ſponſus tuus! en amor tuus! divertit in pauperculum diverſorium cordis tui. En cæleſtis medicus accedit ad ſanandum te, en amicus millies dilectiſſimus ditare vult extremam paupertatem tuam! En ſol amabiliſſimus illuminabit denſiſſimas tenebras tuas! o pietas! o Bonitas! o Miſericordia mea! o utinam mi JESU nunquam Te offendiſſem! utinam te ſemper & unicum amaſſem! veni ergo bone JESU! veni ſponſe animæ meæ! veni ad me & ne ſpernas pauperculam animam me-

SALUTATIO
Domini JESU post Communionem.

SAluto Te JESU mi, corde & affectu pretiosissimæ Virginis Matris Tuæ, quô Te salutavit dum Te in visceribus virgineis concepit, præcipuè saluto Te humilitate, castitate & amore ejus.

Saluto Te JESU mi illô affectu, quô Te salutavit Divinissima Mater Tua dum Te prima natum vidit, prima adoravit & amplexa est.

Saluto Te JESU mi corde & affectu MARIÆ Matris Tuæ, quô Te salutavit dum Te in Templo invenit, & oro Te per illius dolorem quem passa est cum Josepho quærendo Te: esto nobis solatium in afflictione & in hora mortis.

Saluto Te mi JESU affectu & corde Virginis Matris Tuæ, quô Te salutavit corpus Tuum Sanctissimum suscipiendo.

Saluto Te mi JESU affectu Sanctissimæ Mariæ, quô Te salutavit dum Te prima post mortem Tuam, resurgentem & gloriosum vidit. Et peto Te per illius gaudium, tribue cordi meo pacem & ad æternum gaudium admitte me.

Saluto Te JESU mi, corde & affectu Sanctissimæ Virginis, quô Te salutavit in Cœlos suscepta, & per illum amorem, quô illam Tu suscepisti & illa Te salutavit: rogo Te præpara nobis locum in æternitate beata.

Saluto Te JESU amantissime affectu Sanctorum Angelorum, quô Te salutârunt in nativitate tua; & concede mihi in Cœlo illorum audire cantus: Gloria in excelsis DEO: Sanctus, Sanctus, Dominus DEus Sabbaoth.

Saluto Te mi JESU affectu & simplicitate pastorum, & da mihi vigilantiam, supra unam oviculam animam meam tribue mihi simplicitatem cor-

dis

dis illam quæ placeat Divinis Tuis oculis.

Saluto Te mi JESU affectu Simeonis quô Te excepit in manus suas, à Sanctissima Virgine Matre Tua, & tribue mihi vivam fidem cognoscendi Te esse DEum, & salutem meam.

Saluto Te JESU affectu SSrum trium Regum quô Te salutârunt in stabulo & munera plena Mysteriis reddiderunt, cum illis reddo Tibi pro auro amorem quem desidero ardentissimum, pro myrrha reddo Tibi omnium hominum afflictiones & angustias, quas doce nos Domine patienter ferre propter Te: pro thure reddo Tibi meas & totius Ecclesiæ orationes, ac rogo Te, doce nos orare perfectè.

Saluto Te mi JESU affectu Sanctorum Patrum quô Te salutârunt in limbo cum ad illos descenderis, ut inde eduxisses eos, & peto Te educ etiam

animam meam ex abyssò inquitatum mearum.

Saluto Te mi JESU affectu Sancti Petri, Thomæ, & Magdalenæ, & omnium Discipulorum tuorum, dum Te primò post resurrectionem viderunt, & Tu illos recipiebas in gratiam, & mærores eorum solabaris, & rogo Te da mihi gratiam amarè deplorandi sicut Petro, mea crimina: Da gratiam viva fide & amore penetrandi sicut Thomæ, quòd sis Dominus & DEus meus. Da gratiam ut sic Te amem prout amavit Magdalena, da gratiam ut cum Sanctis Tuis partem habeam in beatitudine æterna.

Saluto Te mi JESU affectu hominum, devotè Te suscipientium ab initio usq; ad consummationem mundi.

Saluto Te mi JESU affectu Sanctorum Angelorum Tuorum, quô Te salutârunt gloriosè in Cœlos ascendentem.

Saluto

Saluto Te affectu omnium Sanctorũ primò ad Cælos venientium, & peto Te ut cum illis aliquando salutem Te, cum illis laudem Te, cum illis spectem Te in æternum. Amen

Gaudia cum Domino JESU devotæ animæ post Communionem.

Gaudium imum.

UBi est Majestas & gloria Tua, in qua Te monstrasti in monte Sinai DEUS Dilectissime? ubi est tua severitas? quando curiosè tangentes, intuentesq; Arcam Tuam, punivisti morte? O Salvator meus quando venisti ad cor meum, pauperculam domum, fecisti supra omnem captum miraculum, & eò magis, dum venisti ad cor peccatoris pessimi. Utiq; propiùs sum ego Te hodie, quam illi intuentes Arcam, & quod

plus eſt, es, intra viſcera mea, o prodigium! Tu regis Cœlum & terram, totumq; orbem gubernas, Tu decernis alijs æternas pœnas, alijs perennem gloriam, attamen cum omni gloria Tua, demiſiſti Te ad me, idq; feciſti ideo, ut non haberem unde excuſarem, fuiſſe procul ſalutem! O ingens amoris vinculum! poſſumne non amare Te? infeliciſſimus ego forem, ſi vel cogitarem non amare Te. Amo Te ſuper omnia JESU mi, iſtudq; deſidero in æternum. Amo Te o ſálus mea JESU ſupra animam meam, ſupra vitam meam, & ſuper omne id quod amari poſſet. Amo Te in æternum una cum toto corpore, & anima mea, atq; cum omnibus ſenſibus ſcientijſq; meis, quia & Tu nimiùm amaſti me, cum non tantùm vitâ Tuâ ſed etiam huc uſq; proprio ſangvine & Corpore Tuo ſatias me, qui cum Patre & Spiritu Sancto vivis &c:

Gaudium 2dum.

O quanta Tua bonitas o Dulcissime amantissimeq; JESU, quando animam meam lepra peccati infecit, petii à Te Domine: dic verbo & sanabitur anima mea: ast Tu præ amore infinito venisti ad domunculam cordis mei, melior Samaritanô cum unguentis pretiosissimis, nimirum cum contritione & dolore, ut ipse melius morbum & infirmitatem compertam haberes. Ego dixi quod ibi sit stercus & fæditas, tu tamen non detrectasti intrare, quasi id non intelligeres; nonne summus est hic amor, possumne in gratus esse quando plus mihi fecisti quam ego petii? Jmò non tantū gratissim9 pro tāto beneficio esse debeo, sed etiam si id velles, paratus sum vitam meam ponere pro gloria Tua. Quia verò istud modò præstare non possum, cor meum Tibi immolo, tradoq; doce illud,

 amare,

amare,& laudare Te ac juxta voluntatem Tuam vivere, Amen.

Gaudium 3tium.

Quid ergo in Cœlo & in terra quæsiturus sum præter Te JESU amantissime? etenim si amorem cupio? charitas es nobilissima. Si delectationes? Tu unica delectatio es maxima ac purissima. Si divitias? Tu pretium es nobilissimum, Thesaurus Cælestis, valor inæstimabilis, abyssus infinitæ bonitatis Si desidero honorem? cum Te habeo, summum honoris gradum teneo, quia ideo demisisti Te, ut ego in Regno Tuo Filius Regis essem. Verbô si cogitarem Te speciosiùs quid, quàm es, habere, dignus essem ut omnes creaturæ vindictam ex me sumerent, pro contemptu Tui. Quarè nunc ego non peto Te JESU mi dilectissime ut me magis ames quia non sum dignus, sed istud à Te posco, ut ab hoc tempore tribuas mihi gra-

hi gratiam amandi Te ſuper omnes creaturas, atq; ut nihil in corde habeam, niſi Te, in ore verò Sanctiſsimum Nomen Tuum JESUS.

Gaudium 4tum.

O ſi in manus mutarentur omnia membra mea, quibus Te dulciſſime JESU omni ex parte perfectiùs complecterer, adſtingeremq; cordi meo. At JESU mi amantiſſimè, mortalitas mea deprimit me ad terrena, & ideò audacter Cælum inſpicere nequeo. poſtulo igitur trahe me poſt Te & fac me idem Tecum in dulciſſimo amore Tuo, ut ſic factus idem Tecum, poſſem unâ Tecum regnare in æternum, Amen.

Gaudium 5tum

O Dulciſſime, benigniſſime, pulcherrime, gratiſſime, æſtimatiſſime, nunquam ſatis laudabiliſſime, in omni genere perfectiſſime DEUS: Domine, & amor mi JESU piiſſime, ecce ego

ante Te, fac in me Tibi amoris, prudentiæ, humilitatis, omniumq; virtutum tabernaculum, cur detines misericordiam Tuam? utiq; major est bonitas Tua, quam mea crimina? utiq; Tu es abyssus bonitatis profundissima? si contritionē desideras, doleo ex toto corde quod Te aliquando offenderim: si satisfactionem, ecce implebo pœnitentiam; præter hoc nihil plus possum dicere nisi quod à Te non recedam, dextera tamē Tuâ benedicente mihi, omnes in corde meo virtutes incrementum faciant, in eoq; maneant, ac Sanctissimos oculos tuos exhilarent in æternum, Amen.

CATALOGUS
Mendicitatis

Seu puncta quædam quid à DEO post Communionem & alijs temporibus petendum sit.

SI tactus vestis JESU magnas gratias præstabat hominibus, sine dubio ipse JESUS in Sanctissimo Sacramento susceptus plus præstare potest dummodo vivam habeamus fidem quod dabit quidquid ab illo petierimus. Etenim hic Dominus largè solet ditare illud hospitium; in quò rité suscipitur. Dixit Sancta Teressia ad suas moniales.

Ideò tunc maximè petendus est nobis Christus dum apud nos Sacramentaliter præsentem habemus, vel dum in altari expositum cernimus, possumus nobis imaginari quasi quærat ex quolibet nostrûm quid vis ut tibi faciam? Dic ergo humiliter.

1. Domine per omnem cordis Tui bonitatem da nobis omnibus ut resipiscamus à malo,& cognoscamus Te & nosmetipsos

2. Domine per omnem bonitatem

cordis Tui tribue nobis amorem Tui ſuper omnia prout ſcis, vis & dignꝰ es.

3. Domine per omnem cordis Tui bonitatem da nobis omnibus, efficacem omnis peccati præcipuè mortalis, deteſtationem execrationemq;.

4. Domine per totam cordis Tui bonitatem da mihi gratioſa auxilia, cum vitæ ſtatum amplecti (*de cujus electione vide inſtructiones cum orationibus n: 123.*) in quo rectæ rationi, Tuæq; voluntati ſatisfaciendo, braviū æternæ gloriæ apprehendere merear.

5. Domine per totam cordis Tui bonitatem tribue ſuppetias omnibus in proxima ad peccatum occaſione conſtitutis, præcipuè ne amittant ultimam gratiam, aut primam innocentiam; ſed omnes vinçant impetus & fortiſsimè Tibi adhæreant.

6. Domine per totam cordis Tui bonitatem da his omnibus qui ſunt in peccato mortali efficacem gratiam, ad veram pœnitentiam & contri-

tionem, tribue illis Confeſsarios tales qui illos juvent ut illorum ſaluti expedit.

7. Domine per cordis Tui bonitatem largire omnibus operarijs, ſalutis humanæ, Apoſtolicum Spiritum infatigabilem. Extolle Sanctam Eccleſiam Catholicam, & omnes Paganorum, Hæreticorumq; errores annihila, ut tam multæ animæ pretioſiſsimo Tuo Sangvine redemptæ non pereant in æternum.

8. Domine per omnem cordis Tui bonitatem largire omnibus Paganis, Judæis, Hæreticis gratiam, ut Te cognoſcant & in vera fide ament.

9. Domine per bonitatem cordis Tui largire omnibus charitatem & amoroſam memoriam amaræ paſsionis Tuæ, & dolorum prætioſiſsimæ Virginis Matris Tuæ.

10. Domine per bonitatem cordis Tui tribue cor tale omnibus quale

habuerunt primi Christiani in fide immobile, in unitate perseverans in Charitate Tua immutabile.

11. Domine per totam cordis Tui bonitatem da animabus purgatorij requiem æternam: videant faciem Tuam illæ præcipuè, quæ in vita sua fuerunt devotæ ad Sanctissimum Sacramentum.

12. Domine per omnem cordis Tui bonitatem largire Ecclesiæ Catholicæ Pastores doctos, & prudentes, ut & ipsi à via æternitatis non aberrent & oves sibi commissas ad Cœlum deducant.

13. Domine per cordis Tui bonitatem da omnibus afflictis solatium, spem desperantibus, perseverantibus in odio concordiam, & unitatem obstinatis, cor contritum da pœnitentibus.

14. Domine per bonitatem cordis Tui da nobis omnibus timorem ter-

ribilis judicij Tui, ſed timorem filialem ut non offendamus Te ideò, quòd ſis infinita bonitas.

15. Domine per cordis Tui bonitatem largire nobis ardentem charitatem & devotionem ad Sanctiſſimum Sacramentum, quouſq; vivimus & in hora mortis ciba nos hôc viaticô in vitam æternam.

16. Domine per cordis Tui bonitatem tribue nobis omnibus ut in hac vita ſit ultimus cibus noſter Sanctiſſimum Sacramentum, ultima cogitatio noſtra de paſſione & morte Salvatoris noſtri, ultimum verbum, Sanctiſſimum nomen JESU, Amen.

Laus Sanctiſſimi Sacramenti.

LAudetur Sanctiſſimum Sacramentum tot laudibus, quot in Cœlo ſtellæ, in igne ſcintillæ, in aere atomi, in Mari guttæ, in terra pulveres: quot in vere flores, æſtate

ſtate grana, autumno folia, hyeme nives & grandines: quot corporeæ in univerſo ſunt creaturæ, quia dignus es Domine univerſorum, qui ſub corporeis vini, paniſq; ſpeciebus lates. Verè tu es DEus abſconditus *Iſaiæ 45.*

Laudetur Sanctiſſimum Sacramentum tot laudibus, quot ullo opere exhiberi quot ore proferri: quot corde omnium hominum excogitari unquam potuêre, vel poſſunt; quia dignus es Domine Pater Noſter quinos cibas & potas, quotidie, cujus redempti ſumus pretioſo ſangvine, quaſi Agni immaculati *1. Petr. 1.*

Laudetur Sanctiſſimum Sacramentum tot laudibus, quot omnes Angeli, ipſaq; Sanctiſſima Trinitas ſua potentia depromere, ſua ſapientia concipere, ſua bonitate optare poteſt; quia dignus es Domine DEus meus, qui mihi donas non tantum huma-

humanitatem verùm etiam divinitatem Tuam Dominus meus, & DEus meus, verè laudabilis & gloriosus & superexaltatus in sæcula *Dan:* 3.

PETITIO.

BEnignissime JESU a quo manant in nos omnia bona, à quo omnia à nobis mala arcentur: averte à me omnem vanitatem, mentis elationem, carnis libidinem, oris licentiam, contemptum inopum, avaritiæ ardorem, & quidquid demum Divinæ Majestati Tui displicet, ut tibi DEo meo in veritate serviam, & incorde perfecto laudem & glorificem in sæcula. Amen.

Commendatio sui.

COmmendo me tibi o Bone JESU! intra mellifluum cor Tuum absconde me, nec permitte me in æternum separari à Te. Sis mihi in vita solatium: in morte viaticum, in æternitate

nitate præmium. Id rogo Te p
me, omnibus amicis meis, per lacr
mas,ſudorem, & ſangvinem tuum. A
men.

Petitio Benedictionis.

BEnedic mihi Domine JESU, cu
Patre & Sancto Spiritu, uberem
largire gratiam amplectendi ſemp
& in omnibus, nunc & in hora mo
tis Tuam Sanctiſſimam voluntate
Amen.

CORONA

ad Sanctiſſimum Sacramentum

Hoc modo eſſe poteſt

Intentio.

VOlo Deum in Sanctiſsimo Sacr
mento latentem per totam v
tam laudare fide, adoratione
amore totius Eccleſiæ. Quia ve
Sanctiſsimum Sacramentum eſt m
moria paſsionis Chriſti 5. decad
tantum in hac corona erunt in mem

riam 5. vulnernm Christi, ante quamlibet decadem dic Pater noster, & in parvis globulis loco Ave Maria: *Laudetur Sanctissimum Sacramentum* quæ verba quia sunt brevia, considerate proferenda sunt; ut autem sit major attentio addi hæc possunt.

In prima Deccade sic.

Laudetur Sanctisimum Sacramentum ab omnibus Sanctis in Cœlo regnantibius.

In secunda Decade.

Laudetur Sanctisimum Sacramentum ab omnibus Sanctis in terra manentibus.

In 3tia Decade.

Laudetur Sanctisimum Sacramentum ab omnibus hominibus qui illud ignorant vel non æstimant.

In 4ta Decade.

Laudetur Sanctisimum Sacramentum ab omnibus damnatis.

In 5ta

In 5ta Decade.

Laudetur Sanctissimum Sacramē-tum ab omni irrationali creatura.

Et post quamlibet Decadem add *Gloria Patri*, in fine *Credo*.

Actus breves

Seu jacula Spiritualia.

QUi semper quidem essè in usu po sunt, præcipuè tamen in majo Solennitate dum est expositio Sancti simi Sacramenti, quemlibet illoru decies in Corona repetendo & i majoribus globulis *Gloria Patri &*

1 Adoro Te Deus meus affect totius Ecclesiæ.

2. Credo Te Deum esse Trinu & unum atq; Deum & hominem, aff ctu totius Ecclesiæ.

3. Spero in infinita bonitate Tu Deus meus quod non confundar i æternum.

4. Amo Te Deus misericordiæ amore Tuo, amore totius Ecclesiæ.

5. Amo Te Deus meus amore preciosissimæ Virginis Mariæ & illam amo amore Tuo.

6. Desidero Te videre DEUS misericordiæ, & amare cum SS. Tuis in æternum.

7. Ago Tibi gratias DEus bonitatis, pro beneficiis mihi, & omni Creaturæ quandocunq; præstitis.

8. Qui me creasti miserere mei prout scis, vis, & potes.

9. Domine doce me in omnibus facere voluntatem tuam.

10. Dominus meus & DEus meus regit me, & nihil mihi deerit.

11. JESU agonizans in agone nostro miserere nostri.

ACTUS
Ad Sanctiſſimum Sacramentum

Sub tempus Proceſsionis.

SIs benedictus amantiſsime Jesu in *S*acramento Euchariſtiæ latens, pro illa proceſsione quam de Cœlo feciſti ab æterno Patre in terram, ut propter ſalutem noſtram fieres homo, ideoq; adoret Te omne genu, cultu Tibi debitô, in cælo, in terra, & ſub terra. *S*entiat infernus potentiam tuam in hac nubecula latentem, atq; quòd ſis verus DEus & homo.

2. *S*is benedictus dulciſsime Jesu in *S*acramento latens pro illa proceſſione in qua Pretioſiſsima Virgo, Mater tua portavit te in utero, ad Eliſabeth eundo, & per amorem Matris tuæ poſtulo quoties in hoc *S*acramento deſcendes ad cor noſtrum,

elīque nobis effectus illos gratiæ tuæ, quos tunc feciſti domui Zachariæ.

3. *S*is benedictus dulciſsime Jesu, in Sanctiſsimo *S*acramento latens pro illa proceſsione, in qua pretioſiſsima Virgo Mater Tua portavit te manibus ſuis ad templum Hieroſolymæ, & in qua obviavit tibi *S*imeon & ſuſcepit te, in manus proprias, effice ut ſic te ſuſcipiamus in communione *S*acra, ut parati ſimus mori, nihil mortiferi in conſcientia ſentiendo.

4. *S*is benedictus dulciſsime Jesu, in *S*anctiſsimo *S*acramento delitescens, pro illa proceſsione in qua portabaris in Egyptum dum cum vita tua, fugere debueras; tribue nobis gratiam, ut ſciamus fugere occaſiones peccati, ut ſciamus in hac terra nos eſſe peregrinos, & exules, ad cælumq; aſpiremus, ac ad illud frequenter corda noſtra convertamus.

5. *S*is benedictus dulciſsime Jesu,

in Sanctissimo Sacramẽto, delitescens pro illa processione quam habuisti eundo Hierosolymam, dum te Populus, & innocentes ducebant dicentes: benedictus qui venit in nomine Domini, & da nobis innocentiam vitæ &, lingvæ in laudem tuam.

6. Sis benedictus Dulcissime Jesu, in Sanctissimo Sacramento, latens pro illa processione, quando ab uno ædificio ad aliud sicut maximus latro ducebaris, ecce nunc omnes tuas confusiones, compensamus, & cordialiter clamamus,

Tuæ, honor, & gloria,
Sint passionis, præmia.

7. Sis benedictus dulcissime Jesu, in Sanctissimo Sacramento latens pro illa processione, quam fecisti portando crucem in montem Calvariæ, ducebaris tunc à quatuor millionibus hominum pro Paschate illo tempore Hierosolymã (Drex: in Christo Passo) con-

congregatorum, quorum aliqui irridebant te, alii cum admiratione quærebant, quis eſt per Deum: latro &c: ſed nos nunc, cum omnibus Angelorum, hominumq; millionibus Tibi ut DEO reddimus cultum, reverentiam, & gloriam debitam, ac firmiſſimè credimus, quòd ſis DEus omnipotens, Dominus vitæ & necis.

8. *S*is benedictus benigniſsime JESU, in *S*anctiſsimo *S*acramento deliteſcens pro omnibus fatigationibus tuis, ac viis quas quandocunq; feciſti: ad lapideas, carceres, domos, ſtercora, in hoc *S*acro viatico ad ægros veniens: veni etiam & ad nos illâ horâ, quando vitæ noſtræ filum in viam æternitatis nos trahet.

9. *S*is benedictus benigniſsime JESU, in *S*acramento deliteſcens pro il-

la ultima procesſione, quam feciſti ex terra in Cœlum ducendo innumeram multitudinem electorum Dei & trahe poſt te corda noſtra ut ibi ſint in æternum, ubi tu es pretium noſtrum inæſtimabile. Benedic familiis Chriſtianis, quæ præcepta tua cuſtodiunt, & da gratiam tuam ulterius illa obſervandi. Benedic nobis in necesſitatib9 temporalibus, inquantùm ſunt neceſſariæ ad obſequium tuum & ſalutem noſtram. Benedic omnibus qui in hac procesſione ſequuntur Te, benedic & omnibus qui ob juſtam cauſam non poſſunt ire, ſed cor ſuum ad te converſum habent, da illis gratiam quâ indigent, da nobis omnibus gratiam qui te modo latentem intuemur in Sanctiſsimo Sacramento, ut videamus Sanctiſſimam faciem tuam in æternum.

ACTUS

Tempore Expositionis Sanctissimi Sacramenti

O Salutaris hostia.

SAlve Sanctissima oblatio, quæ nobis Cœlos recludis, aperi nunc etiam corda nostra ad amandum Te; aperi corda peccatorum ad pænitentiam. Te Dominum vitæ & mortis, timent hostes nostri, tremunt coram Majestate tua, potestates inferni. Firma etiam nos contra illos, ut semper vincamus illud, quid quid nos, ab amore tui, à salute nostra impedit.

Unitrinoq; Domino.

DEo Trino & uni sit sempiterna gloria, Patri qui nos creavit & Filium suum unigenitum tradidit pro salute nostra: Filio qui nos redemit, & corpus suum Sanctissimum dedit nobis in hoc Sacramento

in Cibum ſalutarem: Spiritui Sancto qui nos Sanctificavit, qui amore Dei, & ardenti devotione ad Sanctiſsimum Sacramentum corda noſtra inflammat, ſit laus & perennis honor ab omni creatura; nobis verò in beata æternitate vita æterna. Amen.

Dum Sacerdos Sanctiſſimo Sacramento benedicit in concluſione devotionis vel infine primi Sacri.

Salvùm fac &c: I.

SAlva Domine populum tuum in Paganiſmo, Judaiſmo, & hæreſi, & in quacunq; cæcitate manentem, utiq; ideo huc veniſti, utiq; ideo Te nobis in Sanctiſsimo Sacramento reliquiſti, ut omnes vitam habeamus. Ergo credant in Te omnes, Te agnoſcant omnes, Te amnent ex toto corde, in æternum. Amen.

Sal-

Salvum fac 2.

SAlva Domine populum tuum per totum orbem in peccato mortali exiſtentem. Tribue omnibus gratiam efficacem ad veram pænitentiam, ſuſcipe prodigos filios, in gratiam, ut placatâ infinitâ bonitate tua, jam amplius à Te non recedant, non amplius te in cordibus ſuis crucifigant. Amen.

Salvum fac 3.

SAlva Domine populum tuum hâc horâ, hôc momentô, in toto mundo agonizantem benedic illis hoc momentum, a quo tota pendet æternitas, da felicem in gratia & amore tui exitum, da & nobis in vulneribus tuis vivere & mori, huc verò congregatis ad laudandum Te, benedic tanquam hæreditati tuæ, nunc & in æternum.

PROFESSIO FIDEI de Sanctissimo Sacramento

S. Thomæ Aquinatis.

LAuda Sion Salvatorem,
Lauda Ducem & Pastorem
In hymnis & canticis.
Quantum potes, tantum aude,
Quia major omni laude,
Nec laudare sufficis.
Laudis thema specialis.
Panis vivus & vitalis
Hodie proponitur.
Quem in Sacræ mensa Cænæ
Turbæ fratrum duodenæ
Datum non ambigitur.
Sit laus plena, sit sonora,
Sit jucunda, sit decora,
Mentis jubilatio.
Dies enim Solennis agitur
In qua mensæ prima recolitur
Hujus institutio.
In hac mensa novi Regis.

No-

Novum Paſcha, novæ legis,
Phaſe vetus terminat.
Vetuſtatem novitas,
Umbram fugat veritas
Noctem lux eliminat.
Quod in Cæna Chriſtus geſſit,
Faciendum hoc expreſſit
In ſui memoriam.
DoctiSacris inſtitutis,
Panem vinum in ſalutis,
Conſecramus Hoſtiam.
Dogma datur Chriſtianis;
Quod in Carnem tranſit panis,
Et vinum in Sangvinem.
Quod non capis, quod non vides,
Animoſa firmat fides.
Præter rerum ordinem.
Sub diverſis Speciebus,
Signis tantum & non rebus,
Latent res eximiæ.
Caro Cibus, Sangvis potus,
Manet tamen Chriſtus totus
Sub utraq; Specie.

A ſumente non conciſus,
Non confractus non diviſus,
Integer accipitur.
Sumit unus, ſumunt mille,
Quantum iſti, tantum ille,
Nec ſumptus conſumitur.
Sumunt boni, ſumunt mali,
Sorte tamen in æquali,
Vitæ vel interitus.
Mors eſt malis vita bonis,
Vide, paris ſumptionis,
Quam ſit diſpar exitus.
Fracto demum Sacramento,
Ne vacilles, ſed memento,
Tantum eſſe ſub fragmento
Quantum toto tegitur.
Nulla rei fit ſciſſura,
Signi tantum fit fractura,
Quâ nec ſtatus, nec ſtatura
Signati minuitur.
Ecce panis Angelorum,
Factus Cibus viatorum

Vere

Vere panis filiorum
Non mittendus canibus.
In figuris præsignatur
Cùm Isàác immolatur,
Agnus Paschæ deputatur:
Datur Manna Patribus.
Bone Pastor panis vere,
JESU nostri miserere,
Tu nos pasce nos tuere,
Tu nos bona fac videre
In terra viventium.
Tu qui cuncta scis & vales,
Qui nos pascis hic mortales,
Tuos ibi commensales,
Cohæredes & Sodales
Fac Sanctorũ Civiũ, Amen.

INSTRUCTIO

Pro eligendo vitæ ſtatu.

§. 1. Quanti momenti ſit hæc electio.

DOcet nos quotidiana experientia, paucos felicem vitæ exitum ſortiri, qui ſine deliberatione, nullâ voluntatis divinæ, ſuæque ſalutis habitâ ratione ad conjugia, ad Eccleſias, ad Canonicatus, ad animarum curam, ad religioſa inſtituta provolant. Quis ergò non videat maturè & seriò deliberandum & ſtatuendum eſſe à quo non modò temporalis, verùm æterna quoque animæ noſtræ ſalus dependet? Quamobrem deprecare Altiſſimum, ut dirigat in veritatē viam tuam. *Eccle:* 37. 19. Sed non omnia omnibus expediunt. *Ib. v.31. Proinde Tobias ſapienter cum eodem ſapiente monet filium Tob. 4.* Fili mi pete a Deo, ut vias

tuas

tuas dirigat, & consilia tua in ipso permaneant.

Si quis tamen hîs neglectîs ad vitæ statum pervenisset, cui mutatio non ampliùs esset libera, is, quamvis se in miseriis constitutum sentiat; non tamen de mutatione laboret; sed ex necessitate studeat facere virtutem, & cogitet Deum id fortassis in pœnam peccatorum suorum permisisse, coneturque divinâ adjuvante gratiâ in præsenti statu se perficere. Quemadmodum verò omnium aliarum calamitatum, ita & huius efficacissimum inter cætera est remedium, creber & pius Sacramentorum pœnitentiæ & Eucharistiæ usus.

2. Quando sit de vitæ statu deliberandum?

ET si nihil præproperè statuendum sit, maturè nihilominus initium deliberationis est faciendum. Nam deliberandum est diu, quod semel statuendum. *Quidam à Deo in iuvenili*

ætate monentur, & ad salutarem vitæ statum vocantur, quia verò hi vocem Dei negligunt, ab eodem postmodum deferuntur. Quando sponsa hæsit in lectulo suo, ostiumque dilecto pulsanti aperire neglexit, ille declinavit & transiit. *Cant. 5.*

Non est instituenda hæc deliberatio, quando animus aut nimiâ tristitiâ, irâ, odio, aliave passione est perturbatus, nec quando conviviis, compotationibus, lusibus, &c: indulgemus: spiritus enim consilii, qui divinæ voluntatis est explorator, in nobis tunc locum habere non potest: neque in illis occasionibus, & temporibus animus utpote passionibus occupatus, vel deliciis inescatus ad quemlibet statum, iuxta Dei voluntatem amplectendum, est indifferens, &c. Op-*portunissimum tempus & occasio est ad divinam, circa vitæ institutum, explorandam voluntatem, quando cum eodem per pœnitentiam sumus reconciliati, &*

per

per Sacram Euchariſtiam coniuncti. Tunc enimverò Deo noſtro utpote ſecundùm humanam æquè ac divinam naturam nobis intimè præſenti dicere confidenter cum Samuele poſſumus: Loquere Domine, quia audit ſervus tuus, 1. *Reg. 39.*

3. Quæ ſervanda ſint, ut rectè inſtituatur de ſtatu vitæ deliberatio?

1. *POne ante oculos, omnis generis ſtatus, ad quos tibi aptus videris (Deus enim neminem ad ſtatum vocat, ad quem ineptus eſt) conſidera deindè quâ ratione ultimum finem tuum æternam videl: beatitudinem, ad quam creatus es, in hoc aut illo ſtatu conſequi poſſis, quæ adminicula, quæ impedimenta in iis ſperari aut metui poſſint: non inutile eſt rationes in utramque partem moventes ſcripto notare, & inter diligentem earum lectionem attendere, quæ præponderent.*

2. *Considera, quid charissimo amico tuo, quem æternùm cuperes salvum, consilium in simili re à te petenti, persvasurus esses, idem tibi applica.*

3. *Perpende, quid in mortis articulo te fecisse optares: quando omnia, quibùs summè in vita tua delectatus es, erunt, quasi nunquam fuissent: quando propinqui & amici te deserent· quando solus coram severissimo Judice, apud quem nulla personarum est acceptio; qui nec muneribus corrumpi, nec lachrymis aut precibus flecti poterit, comparebis: quando* ibit homo in domum æternitatis suæ, *&c: Eccl. 12.*

Ex horum tamen consideratione non sequitur religiosum statum tibi esse amplectendum: quamvis enim hic per se sit perfectior, & ad salutem consequendam securior, quidam tamen sanctiùs in conjugio, quàm alii in statu religioso vivunt. dum nimirum hi vota & instituta ordinis sui liberè transgredi non formidant

dant. Præstaret haud dubiè tales omni votorum vinculo solutos esse, & benè vivere in conjugio.

4. *Durante deliberatione conscientiam tuam crebrò pœnitentiæ Sacramentô expia, & sacram Eucharistiæ mensam frequenta, Sapientem denique imitare sic orantem:* Emitte Domine sapientiam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit & mecum laboret; ut sciam, quid acceptum sit coram te omni tempore.

5. *Ad evitandum erroris aut deceptionis periculum (cæcutimus enim non rarò in propriis rebus) consule viros prudentes & pios; potissimum Confessarium, cui natura tua, animique propensiones sunt perspecta. Agit Deus ordinariè per causas secundas, sine singulari necessitate miracula non edit. Quæ proinde à nobis vult fieri per homines sæpè indicat.* Interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate

late in eâ. *Ier. 6. 16.* Via ſtulta recta in oculis ejus: qui autem ſapiens eſt, audit conſilium. *Prov. 12. cum Paulus exclamaret, Act: 9. 6.* Domine quid me vis facere? *ait Dominus ad eum:* ſurge & ingredere civitatē, & ibi dicetur tibi(*videlicet ab Anania*)quid te oporteat facere. *Sapienter in hanc rem Siracides Eccli 32. 24.* Fili, ſine conſilio nihil facias, & poſt factum non pœnitebis. *Periculoſum verò & noxium, ut plurimùm eſt conſilium à carne & ſangvine, à parentibus & propinquis capere, quorum vel tam immoderatus amor eſt, ut filios à ſe abſtrahi non ſinant: vel tanta rerum temporalium cupiditas, ut quâvis viâ pingves Eccleſiæ proventus aucupentur, omni poſt habito metu, ſive committendæ ſimoniæ, ſive ſuos in vitam inducendi, quæ tota à ſtatu Eccleſiaſtico ſit aliena.* Quid verò proderit homini, ſi mundum univerſum lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum

tum patiatur? *Matth. 16. 26.* Meliùs multis eſſet, ſi natia non fuiſſent.

Annos æternos in mente ſemper habe.

NB: Sedulò cavendum eſt, nequid temerè voveatur inconſultô Confeſſariô, maximè circa vitæ ſtatum: Diſplicet enim Deo infidelis & ſtulta promiſſiô. Multoque meliùs eſt non vovere, quàm poſt votum promiſſa non reddere. *Eccli. 5.*

P R E C E S
PRO ELIGENDO VITÆ STATU
1. O R A T I O
Ad Deum Patrem.

Pro divina ſapientia & Spiritu Sanctô impetrando.

Ex lib. Sapientia cap. 9.

OMnipotens æterne Deus, qui feciſti omnia verbo tuo, & Sapientiâ tuâ conſtituiſti hominem--Mitte illam de ſedibus ſanctis tuis

tuis, & à ſede magnitudinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum laboret, ut ſciam quid acceptum ſit ante te. Quis enim hominum poterit ſcire conſilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus? cogitationes enim mortalium timidæ & incertæ providentiæ noſtræ. Corpus enim quod corrumpitur, aggravat animam, & terrena inhabitatio deprimit ſenſum multa cogitantem. Senſum autem tuum quis ſciet, niſi tu dederis SAPIENTIAM, & miſeris Spiritum Sanctum tuum de altiſſimis, & ſic correctæ ſint ſemitæ eorum, qui ſunt in terris. Veni Sancte Spiritus, &c. *pag. 141.*

2. ORATIO

Ad Ieſum.

Quâ quis ſe indifferentem ad omnes ſtatus offert.

ECce mi JESU, ad omnes ſtatus indifferentem me tibi ſiſto, illum prom-

promptus amplectar; ad quem tu me vocaveris. Vis ut de terra mea, de cognatione, de domo patris exeam? paratum cor meum. Nec patria, nec cognati, nec opes, nec voluptates me tenebunt Vis ut abdicatîs omnibûs in religiosa paupertate, & obedientia tibi serviam? paratum cor meum. Vis me in Ecclesiastico statu vivere? paratum cor meum. Sed adhuc, oro, neque viis illicitis me pervenire, neque turpiter in eo sinas vivere. Præproperâ me potiùs morte, ad te ex hoc mundo evoca. Vis ut cœlibem in sæculo vitam, aut honestum conjugium subeam? da ostensionem beneplaciti tui; paratum cor meum. Ad læta & tristia, ad suavia & aspera me offero. Tecum paratus sum, & in carcerem, & in mortem ire. *Luca. 22. 33.*

ORA-

ORATIO
Ad B. Virginem.

AD te, ô Stella maris, inter instabiles hujus vitæ fluctus oculos meos levo. Dirige, ô Mater æternæ lucis, cor meum ad polum suum, Filium tuum Dominum nostrum JESUM Christum, & deduc me ad talem vitæ statum, in quo eidem Filio tuo dignè serviam, & denique optatum cœlestis patriæ portum obtineam. Amen.

ORATIO
Ad Angelum Custodem.

O Mi Angele, cujus tutelæ à Deo sum traditus, ô Dux & Comes: peregrinationis meæ adesto mihi ingravissimó hoc salutis meæ negotio; ostende viam, quam eligam, ut finem meum, ad quem creatus sum, hoc est, æternam beatitudinem consequar, & unà tecum Deum meum æternùm intueri & laudare merear. A.

ORA-

ORATIO

Pro perſeverantia in concepto bono propoſito.

O Benigniſſime Deus, oſtendiſti mihi viam, inqua ambulem; judicia tua & leges manifeſtâſti mihi, nimirum in ſtatu hoc....me- tibi vis ſervire: gratiam, oro, impertire, ut huic meo propoſito conſtanter inſiſtam, atque æternam ſalutem conſequar. Amen.

INSTRUCTIO

Pro

Indulgentijs.

T*Riplex potiſſimùm fructus nobis ex quo vis bono operè provenit:* meritum, ſatisfactio, & impetratio. *Sed uti divina benignitas infirmitati & tenuitati noſtræ proſpexit, ut per Sacramentorum uſum ex opere operato* meritum *noſtrum in immenſum augeamus:*

mus: Sanctorum verò patrocinia Ecclesiæq; preces multa quamvis nihil operantes impetremus: *Ita thesaurum indulgentiarum nobis reliquit, ex quo per applicationem satisfactionis Christi & Sanctorum uberem ac celerem pro pæna temporali, in hac vel altera vita exsolvenda haberemus* satisfactionem.

Quid sint Indulgentiæ?

Indulgentiarum nomine intelligitur remissio pœnæ temporalis, cujus per peccata facti sumus rei: Remittitur quidem per Sacramentum Pœnitentiæ *aut per* actum perfectæ contritionis *omne peccatum quamlibet grave quoad* culpam: *& huic annexam* pænam æternam; *non semper tamen omnis reatus pœnæ temporalis simul remittitur, sed hic vel per insignem pœnitentiam vel per opera satisfactoria vg. orationes, elèèmosinas, jejunia &c: vel per patientem tolerantiam adversitatum &c.*

vel

vel per SATISFACTIONEM CHRISTI DOMINI & SANCTORUM nobis applicatam ab habente potestatem, deletur.

Et quamvis ad evitandam omnem pœnam temporalem solis indulgentiis (neglectîs bonîs operibûs) innitendum non sit: quia tamen ut plurimùm nostra bona opera sunt valde imperfecta, reatus verò debitarum pœnarum ingens, expedit nos adlaborare ut crebrò indulgentiarum nos faciamus participes

Quòd etiam in Ecclesia indulgentiæ dentur id est Thesaurus satisfactionum ex Christi passionibus infinitus qui nunquàm exhauriri poterit, certum est Christianis. Cum enim Christus nulla satisfactione indiguerit (ut pote quî peccatum non fecit nec facere potuit 1. cor: 5. & Hæb:) nobis illa applicari potest, per eum cui Dominus dixit Matth: 16. Quodcunq; solveris super terram erit solu-

olutum & in Cœlis. *Quæ promissio generalis est omniaq; vincula complectitur quæ impedire possunt homines à consecutione salutis æternæ. Ac proinde ad sola peccata restringi non potest qualis illa Joan: 20.* Quorum remiseritis peccata: *& cur Christus illi negasset potestatem remittendi pœnam temporalem cui potestatem dedit remittendi quælibet gravissima peccata iisq; annexam pœnam æternam? potestatem hanc exercuit Sanctus Paulus remittendo pœnam temporalem incestuoso illi 2. Cor 2. &c. Ad hunc thesaurum satisfactionum spectant Passiones B. Virginis & Sanctorum.*

An per indulgentias remittantur peccata?

Nulla peccata per Indulgentias remittuntur: verba autem quæ in Bulla indulgentiarum de remissione omnium peccatorum *leguntur, vel intelligenda sunt tantùm de* pœna (*nomen enim* pec-

peccatum *ſumitur interdum pro* pœna peccati *uti 1. Pet: 2.* Peccata noſtra, ipſe pertulit in corpore ſuo) *hoc eſt* pænam peccati *ipſe pertulit in corpore ſuo. Non verò ipſam* culpam *utpote qui fuit Pontifex Sanctus, innocens, impollutus, ſegregatus a peccatoribus &c. Hæbr. 7.) Vel accipienda ſunt Bullæ verba quòd peccata omnia remittantur per pœnitentiam quæ ad lucrandas indulgentias præmitti debet.*

Quid requiratur ad lucrandas Indulgentias

1. *Ut ſimus in ſtatu gratiæ hoc eſt nullius peccati gravis rei. Hinc tàm ſeriò à Pontificibus Sacramenta pœnitentiæ & Euchariſtiæ præmittenda Indulgentiis lucrandis præcipiuntur. Nam Indulgentiæ tantùm tollunt reatum pænæ, culpam ſupponunt eſſe ſublatam. Et quamvis pœnâ reſervatâ, culpa remitti poſſit, non tamen poteſt remitti pœna*

manente culpâ. Proinde Indulgentias lucraturi sibi dictum putent illud Jerem. 4. Novate vobis novale & nolite serere super spinas.

2. *Ad lucrandas Indulgentias præscripta à Pontifice opera, oportet adimplere. Sub illa enim conditione Indulgentiæ conceduntur. Plerumq; tamen confessarijs datur potestas in ægris, incarceratis (qui vg. certa templa invisere aut jejunare non possunt) opera præscripta in quædam alia commutandi.*

Necesse est ut minimùm opus ultimum ad lucrandas Indulgentias requisitum fiat in statu gratiæ.

PRECES.

Ad lucrandas (tàm intra quàm extra tempus Jubilæi) plenarias Indulgentias: vel sibi vel animabus in purgatorio applicandas.

ORA-

ORATIO
Præparatoria.

OMnipotens sempiterne Deus cujus Misericordiâ à peccatis omnibus æternæq; damnationis reatu me absolutum confido, quamvis temporalibus pœnis obnoxius permaneam: Cùm verò his diluendis opera mea non sufficiant, ad in exhaustum meritorum unigeniti Filij Tui Domini nostri Jesu Christi, Sanctorumq; Thasaurum confugio ut hujus abundantiâ tenuitati, & indigentiæ meæ subveniatur. Promptum me ad omnia, quæ hunc in finem præstanda sunt, offero. Suscipe ea, o Pater Misericordiarum, in unione Passionis & Mortis ejusdem Filii Tui, plenariæq; hujus indulgentiæ, me licet indignum fac participem. Amen.

Pater noster &c. Ave Maria &c:

1. ORATIO
Ad Deum Patrem pro Exaltatione S. Matris Ecclesiæ.

MEmento o Pater æterne, congregationis Tuæ quam possedisti ab initio. Agnosce Ecclesiam velut sponsam unigeniti Filii Tui, pro qua ipse Sangvinem suum profundere non dubitavit; hanc obsecro, Sanctitatis decore, gratiarum opibus, hæreditatis amplitudine ita exalta: utdigna compareat tali sponso, tantoq; redemptionis pretio. Respice benignè ejusdem Sanctæ Matris filios eorumq; numero universas gentes associa, ut omnes Te Deum Patrem, & quem misisti JESUM Christum, unà cum Sancto Spiritu fide vivâ agnoscant, spe firmâ invocent, & charitate perfectâ complectantur. Amen.

Pater noster &c. Ave Maria &c.

℣. Vide Domine, & visita vineam istam. ℟.

℟. Et perfice eam, quam plantavit dextera tua.

Oremus.

RElspice, quæsumus Domine super hanc familiam Tuam pro qua Dominus noster JESUS Christus non dubitavit tradi manibus nocentium, & crucis subire tormentum. Qui tecum vivit &c.

2. ORATIO
ad
DEUM Filium pro extirpatione Hæresum.

O JESU lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc Mundum, fac oro: per inæstimabilem Passionis & Mortis tuæ virtutem, ut pulsîs Hæresum & errorum tenebrîs veritatis tuæ lumen omnes amplectantur & in optatum Ecclesiæ Tuæ gremium confluant. O Pastor bone, qui animam Tuam pro Ovibus Tuis posuisti, gregem

Tuum protege, & contra vim insidiasq; eorum defende, qui veniunt in veſtimentis ovium, intrinſecùs autem ſunt lupi rapaces. Fac, ut unum omnes Paſtorem admittant & unum omnium ſit ovile. Mane nobiſcum Domine quoniam dixiſti, Ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus uſque ad conſummationem ſæculi. Oſtende Eccleſiam Tuam ædificatam, eſſe ſuper petram, & portas inferi non prævalere adverſus eam. Amen.

Pater noſter &c: Ave Maria &c:

℣. Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi.

℟. Et animas Pauperum Tuorum ne obliviſcaris in finem.

Oremus.

Eccleſiæ Tuæ, Domine preces placatus admitte, ut deſtructîs adverſitatibûs & erroribûs universîs ſecurâ tibi ſerviat libertate. Per Dominum &c.

Alia

Alia
S. Francisci Xaverij pro Conversione gentium. Hæreticorum & Peccatorum.

ÆTerne rerum omnium effector Deus, memento abs Te animas Infidelium Hæreticorum & peccatorum procreatas, easq; ad imaginem, & similitudinem Tuam conditas. Ecce Domine in opprobrium Tuum hîs ipsîs infernus impletur. Memento Jesum Dilectum Filium Tuum pro illarum salute atrocissimam subijsse necem: noli quæso Domine ultrâ permittere ut Filius Tuus ab Infidelibus, Hæreticis, & peccatoribus contemnatur, sed precibus Sanctorum Virorum, & Ecclesiæ Sanctissimæ Filij Tui Sponsæ placatus, recordare misericordiæ Tuæ, & oblitus Idololatriæ, infidelitatis, contumaciæ & Malitiæ eorum, effice ut ipsi quoq; agnoscant, timeant, ac

diligant aliquando, quem misisti Dominum nostrum JESUM Christum, qui est salus vita & Resurrectio nostra, per quem salvati & liberati sumus, cui sit gloria per Infinita sæcula sæculorum. Amen.

3. ORATIO

Ad Spiritum Sanctum pro Concordia Christianorum Principum.

O Sancte Spiritus, Spiritus amoris & pacis, qui tot, tamq; diversas gentes in unitate fidei congregasti: largire Christianis Principibus, eorumq; consiliarijs abundantiam Tuæ gratiæ nostræq; charitatis Tuo mandato, quod abiens ex hoc mundo Discipulis Tuis dedisti, eorum corda imbue, ut ex hoc omnes agnoscant, eos in numero electorum Tuorum censendos, & Christianô nomine dignos esse, Fac, ne ulla unquam cupiditate abducti quidquam moliantur quod Divinæ Tuæ gloriæ,

con-

concordiæq; Ecclesiæ adverſetur, ſed unitîs potius viribûs ad pacis æternæ viſionem, cæleſtem Hieruſalem populum ſibi ſubjectum unà ſecum perducere nitantur, Amen.

Pater noſter &c: Ave Maria &c.

℣. Fiat pax in virtute Tua.

℟. Et abundantia in Turribus Tuis.

Oremus.

Deus aquo Sancta deſideria recta conſilia, & juſta ſunt opera: Da ſervis Tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem: ut & corda noſtra mandatis Tuis dedita & hoſtium ſublata formidine, tempora ſint Tua protectione tranquilla. Per Dom: &c.

ORATIO ad SS TRINITATEM.

Quâ peractorum operum ad Indulgentias lucrandas præſcriptorum ſit oblatio.

PRæſtitiſſe nunc videor SS. Trinitas quæcunq; ad plenariam debitarum

bitarum pænarum indulgentiam impetrandam præſcripta fuerunt. Hæc & multo plura abſq; eo Divinæ Majeſtati Tuæ utpote innumeris ejdem nominibus obſtricti præſtare nos oportuiſſet. Infinitæ Bonitati Tuæ, profuſæq; in nos licet indigniſſimos liberalitati tribuendum eſt, quòd tam cumulatè viliſſima debitæ ſervitutis noſtræ operare remunereris. Suſcipe ergo o SS. Trinitas à me quomodocunq; præſtita opera, & fac ut horum defectus paſſione & Morte Domini noſtri JESU Chriſti ejuſdemq; pro nobis pretioſiſſimo effuſo ſangvine ſuppleantur. Atq; ita me (vel animam iſtam) plenariæ hujus indulgentiæ fac participem. Pro quo Beneficio tibi cœlum & terra mecum laudes & gratiarum actiones cantet, nunc & in perpetuum, Amen.

Pater noſter &c: Ave Maria &c.

Hy-

Hymnus
SS. Ambrosij & Aug.

TE Deum laudamus; Te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli tibi cœli & universæ potestates:

Tibi Cherubim & Seraphim: incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabbaoth.

Pleni sunt Coeli & terra Majestatis gloriæ Tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Teper orbem terrarum Sancta confitetur Ecclesia.

Patrem immensæ Majestatis.

Venerandum Tuum verum & unicum filium.

Sanctum quoq. Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti Virginis uterum.

Tu devictô Mortis aculeô: aperuisti credentibus Regna Cœlorum.

Tu addexteram Dei sedes: in gloria Patris.

Iudex crederis esse venturs.

Te ergo quæsumus Tuis famulis subveni: quos pretioso sangvine redemisti.

Æterna fac cum Sanctis Tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum Tuum Domine:

Et benedic hæreditati Tuæ.

Et rege eos: & extolle illos usq; in æternum. Per

Per ſingulos dies benedicimus Te Et laudamus nomen Tuum in Sæculum & in ſæculum ſæculi.

Dignare Domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri Domine miſerere noſtri.

Fiat Miſericordia Tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperavimus in Te, in Te Domine ſperavi, non confundar in æternum.

℣. Benedictus es Domine Deus Patrum noſtrorum.

℟. Et laudabilis & glorioſus in ſæcula.

℣. Benedicamus Patrem, & Filium, cum Spiritu Sancto.

℟. Laudemus & ſuperexaltemus eum in ſæcula.

℣. Benedictus es Domine in firmamento Cœli.

℟. Et laudabilis & glorioſus & ſuperexaltatus in ſæcula.

Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad Te veniat.

Oremus.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui dediſti famulis Tuis, in confeſſione veræ fidei æternæ Trinitatis gloriam agnoſcere, & in potentia Majeſtatis adorare unitatem: Quæſumus ut ejuſdem fidei firmitate, ob omnibus ſemper muniamur adverſis.

Deus cujus miſericordiæ non eſt numerus, & bonitatis infinitus eſt Theſaurus, piiſſimæ Majeſtati Tuæ pro collatis donis gratias agimus, Tuam ſemper clementiam exorantes: ut qui petentibus poſtulata concedis, eoſdem non deſerens ad præmia futura diſponas. Per Dominum &c.

Domine exaudi orationem &c.
Et clamor meus &c.
Benedicamus Domino. Deo gratias.
Et Fidelium animæ per miſercordiam Dei requieſcant in pace. Amē. *In-*

Indulgentias plenarias Communionis Generalis quiſq; vel ſibi, vel animæ alicujus Defuncti per modum Suffragij applicare poteſt. Prout declarant verba Bullæ ſequentis.

INNOCENTIUS PAPA X.

UNIVERSIS CHRISTI FIDELIBUS præſentes literas inſpecturis ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem; & animarum ſalutem, cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, omnibus utriuſq; ſexus Chriſti Fidelibus verè pœnitentibus & confeſſis, qui aliquam Societatis JESU, vel quamcùnq; aliam ſæcularem Eccleſiam ubicunq; exiſtentem, una ex Dominicis cujuslibet menſis, qua communio generalis ſollicitudine Dilectorum Filiorum Clerico-

ricorum Regularium dictæ Societatis, & quoad Ecclesias de licentia Ordinariorum locorum illarumq; Rectorum consensu agetur, devotè visitaverint & ijsdem Dominicis in prædictis Ecclesijs SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ibiq; pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem quam animabus Fidelium defunctorum applicare possint, misericorditer in Domino concedimus &c: Datt: Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Februarij Anno MDCXLIX. Pontificatûs nostri Anno V.

M. A. MARALDUS.

Easdem ALEXANDER PAPA VII. Confirmavit & prorogavit Anno M.DCLXVI.

INDUL-

INDULGENTIÆ

Sodalium diebus Dominicis.

DOm: Septuag: 1. 2. 3. 4. Quadragesimæ Indul: plen: & lib: Animæ ex purgat: Dom: 8va Quinquages: & toto triduo in Templo Societatis JESU, peractâ inibi Confessione & Sacra Communione Indul: plenar:

Dom: Resurrect: In Albis; Pentecostes SS. Trinitatis. Singulis: Mensis Maij, Junij & Adventus Dominicis. 1mis & 2dis Dominicis singulorum mensium in Templo Societatis JESU Indulgen: plenar.

Diebus Festis.

Ad quodvis Sacrum ex tribus Natalis Domini. 2do & 3tio die, Paschæ; In Ascensione Domini. 2do & 3tio festo Pentecostes, Corporis Christi Indulgen, plenariæ.

Diebus

Diebus ferialibus.

Die Cinerum Indulg: plen: & 3000. Annorum. Per Quadragesimam diè 4. 6. 10. 11. 18. 25. 32. 41. 42. 43. 44. 45. 46. Indulg: Plenariæ

Alijs diebus per totam Quadragesimam Indulgentiæ maximè ultimis 14. quotidiè plenaria. Triduo Rogationum feria 4. 6. & Sabbatho quatuor Temporum amplissimæ Indulgentiæ ac fere semper plenariæ singulis diebus. Sabbatho Indulgentiæ Plenariæ sunt ad S. Mariam de populo.

Per totam octavam Paschæ, Pentecostes, Ascensionis & Corporis Christi, Indulgentiæ plenariæ sunt.

Sabbatho Dominicæ 2dæ Quadragesimæ feria 6. & Sabbatho Dominicæ 5tæ, Feria 4ta Pentecostes, Sabbatho quatuor Temporum in Septembri Liberatio animæ è Purgatoriò.

Aliæ

Aliæ Sodalium.

Ipſo die quo Confeſſi & Sacra Communione refecti ad Sodalitatem admittuntur. Similiter in hora mortis. In Solemni ſeu Tutelari feſto ſuæ Congregationis, in feſtis Nativitatis Domini, in Annuntiat: Aſſumption: Conception: & Nativ: B. Vir: Indulgentia Plenaria.

10. *Annorum.*

Quando ritè Confeſſi & Synaxi refecti viſitant Templum Societatis JESU in Feſtis Paſchæ, Pentecoſtes, Corporis Chriſti, omnium Sanctorum & ſingulorum Apoſtolorum. In Nativitate Chriſti & Sancti Joan: Baptiſtæ.

Unius Anni.

Quoties Sodalium vel aliorum Corpora ad ſepulturam comitantur vel impediti auditô ſignô campanæ pro viatico aut ſepultura genuflexi Pater & Ave pro Infirmo aut anima defun-

defuncti recitaverint. Quoties cætibus publicis aut privatis, Divinis Officijs, Sacris exhortationibus, pijs colloquijs Sacro die feriato; Litanijs diebus Sabbathinis, festis aut vigilijs intersunt, Officium vel coronam B. Virginis recitant, conscientiam examinant, Infirmos vel incarceratos aut in hospitali degentes visitant, pacem inter inimicos conciliant.

Præterhoc, quicunq Christi Fideles qui verè pænitentes & Confessi aut propositum temporibus à jure statutis Confitendi habentes, Ecclesias & alia pia loca Societatis in diebus Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ Corporis Christi. Nec non diebus Veneris & Dominicis totius Anni ac Quadragesimalibus usq; ad Octavam Paschæ visitaverint & inibi semel Pater & Ave recitaverint, & Verbum Dei si in illis prædicetur audierint,

septem

ſeptem Annos, & totidem quadragenas de injunctis eis pænitentijs conſequentur. Conceſſit PAULUS III. 18. 8bris Anno MDXLVIII.